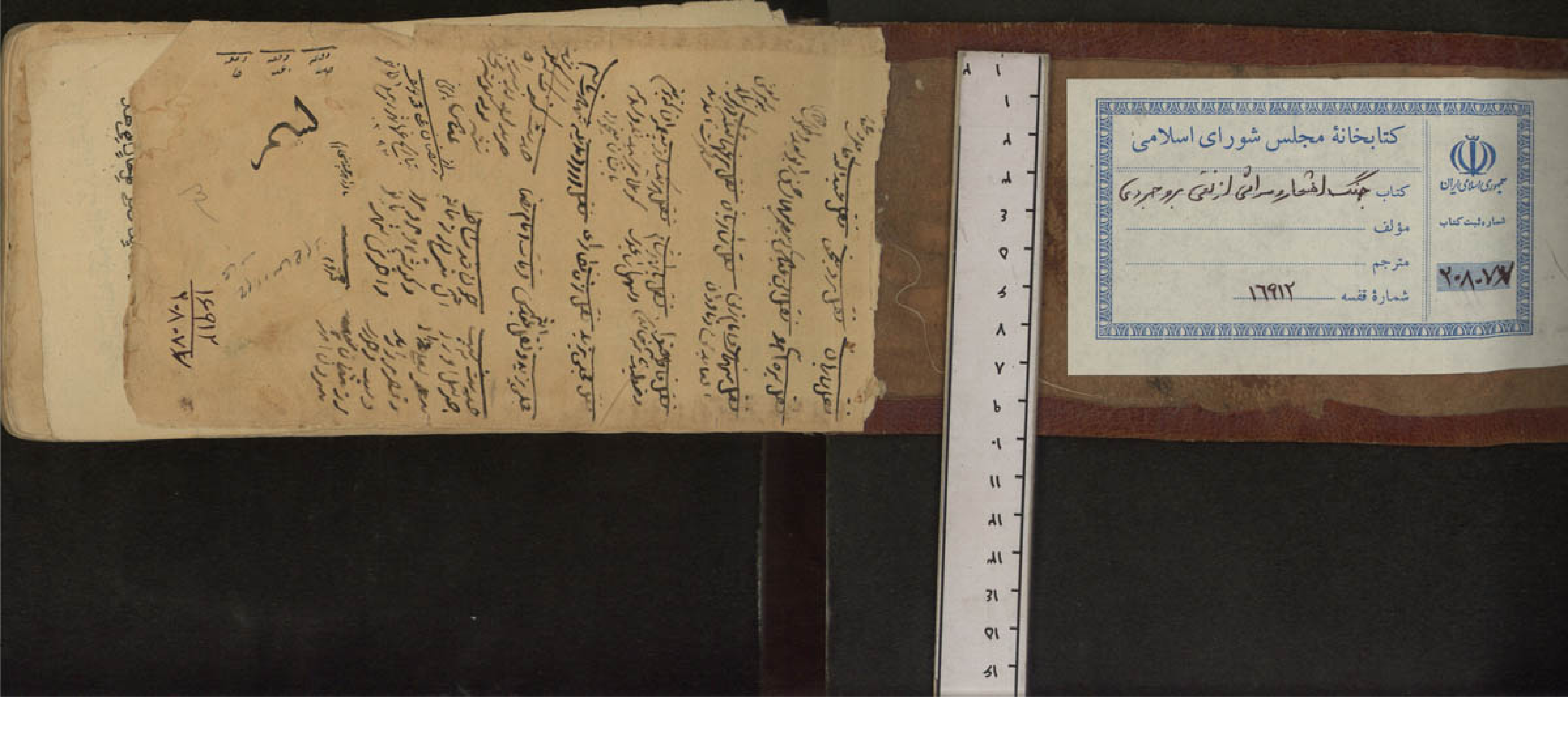
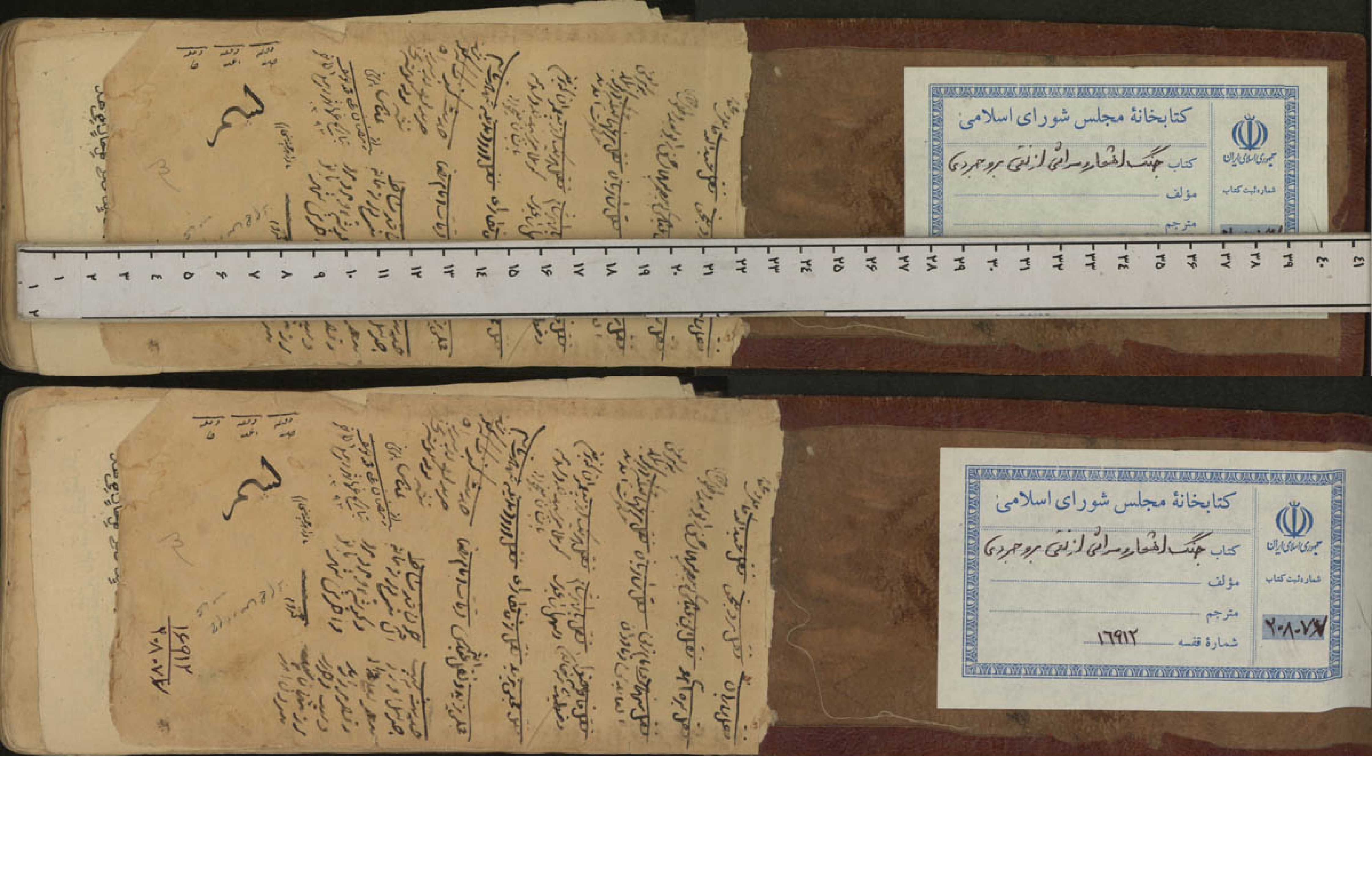

خطی
کتابخانهٔ
مجلس شورای
اسلامی
۱۶۹۱۲

کتابخانهٔ مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران
کتاب
مؤلف
مترجم
شمارهٔ قفسه ۱۶۹۱۲
شمارهٔ ثبت کتاب
۲۰۸۰۷۸

کتابخانهٔ مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران
کتاب
مؤلف
مترجم
شمارهٔ ثبت کتاب
شمارهٔ قفسه ۱۶۹۱۲

اَنَّ مُحَمَّداً صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
وَاَنَّ السَّاعَةَ آتِیَةٌ لَا رَیْبَ فِیهَا وَاَنَّ اللهَ یَبْعَثُ
مَنْ فِی الْقُبُورِ وَاَنَّ الْحِسَابَ حَقٌّ وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ
وَاَنَّ مَا وَعَدَ اللهُ فِیهَا مِنَ النَّعِیمِ وَالْمَاْکَلِ وَالْمَشْرَبِ
وَالنِّکَاحِ حَقٌّ وَاَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ الْاِیمَانَ وَاَنَّ
الدِّینَ حَقٌّ کَمَا وَصَفْتَ وَاَنَّ الْاِسْلَامَ کَمَا شَرَعْتَ
وَاَنَّ الْقَوْلَ کَمَا قُلْتَ وَاَنَّ الْقُرْآنَ کَمَا اَنْزَلْتَ وَاَنَّکَ
اَنْتَ اللهُ الْحَقُّ الْمُبِینُ وَاِنِّی اَعْهَدُ اِلَیْکَ فِی
دَارِ الدُّنْیَا اَنِّی رَضِیتُ بِکَ رَبّاً وَبِالْاِسْلَامِ دِیناً
وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ نَبِیّاً وَبِعَلِیٍّ وَلِیّاً وَ
اِمَاماً وَبِالْقُرْآنِ کِتَاباً وَاَنَّ اَهْلَ بَیْتِ نَبِیِّکَ
عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ اَئِمَّتِی اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِی
عِنْدَ شِدَّتِی وَرَجَائِی عِنْدَ کُرْبَتِی وَعُدَّتِی
وَوَلِیِّی فِی نِعْمَتِی اِلٰهِی وَاِلٰهَ آبَائِی صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَکِلْنِی اِلٰی نَفْسِی طَرْفَةَ عَیْنٍ اَبَداً
وَآنِسْ فِی قَبْرِی وَحْشَتِی وَاجْعَلْ لِی عِنْدَکَ عَهْداً یَوْمَ
اَلْقَاکَ مَنْشُوراً [illegible]

[illegible]

[illegible]

اللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِعِزَّتِکَ یَا عَزِیزُ وَبِقُدْرَتِکَ یَا قَدِیرُ
وَبِحِلْمِکَ یَا حَلِیمُ وَبِعَظَمَتِکَ یَا عَظِیمُ وَبِرَحْمَتِکَ یَا رَحِیمُ وَ
بِمَنِّکَ یَا مَنَّانُ اَنْ تَغْفِرَ لِی [illegible]
[illegible]

كفر لينفق ذو سعة من سعته ومن قدر
عليه رزقه فلينفق مما آتاه الله سـ
سيجعل الله بعد عسر يسرا لتركبن ...
جنات تجري من تحتها الانهار خالدين
وذلك هو الفوز العظيم و هرگاه ... بكشند
درچاه آب ... آن چاه و چشمه ...
... زبان ... پستان ... ده مثقال ...
... مثقال ... ريحان ... پستان ...
... ريحان ... و ايضا هر طفل که ...
بسيار کند اين کلمات ... که از گريه باز
بسم الله الرحمن الرحيم والتي لم تمت
في منامها فيمسك التي قضى عليها الموت ويرسل
الاخرى الى اجل مسمى ح ح ح ح ح ح ح ولبثوا
في كهفهم ثلث مائة سنين وازدادوا تسعا
... اين کلمات
... اطفال ...
... بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله وبكلمات الله التامات التي تنام بها ا

اهل الكهف والرقيم الله يتوفى الانفس حين
موتها والتي لم تمت في منامها فيمسك التي
قضى عليها الموت ويرسل الاخرى الى اجل مسمى
وتحسبهم ايقاظا وهم رقود ونقلبهم ذات
اليمين وذات الشمال وكلبهم باسط ذراعيه
بالوصيد لو اطلعت عليهم لوليت منهم
فرارا ولملئت منهم رعبا اسكت ايها ال
الطفل وارقد في مضجعك واسكت من هذ
البكاء والصياح بحق هذه الاسماء الوطاط
الوط الشاعة الشاعة ...
طفل ... فكلوا مما ذكر اسم
الله عليه ان كنتم بآياته مؤمنين وما لكم
الا تأكلوا مما ذكر اسم الله عليه وقد فصل
لكم ما حرم عليكم الا ما اضطررتم اليه وقد خسر
الذين قتلوا اولادهم سفها بغير علم وحرموا ما
رزقهم الله افتراء على الله ومن الانعام حمولة
...

روايت است از امير المؤمنين عليه السلام که هر کس ...
... روز
... گردد که ... آن ... آيد ...

بروز ...	روز شنبه	روز يکشنبه
هزار مرتبه	يا رب العالمين هزار مرتبه	يا ذا الجلال والاكرام هزار مرتبه

روز دوشنبه	روز سه شنبه	روز چهارشنبه	روز پنجشنبه
يا قاضي الحاجات هزار مرتبه	يا ارحم الراحمين هزار مرتبه	يا حي يا قيوم هزار مرتبه	يا الله ...

هرگاه ... مستجاب ... روز ...
... روز يکشنبه ... روز دوشنبه ...
... روز چهارشنبه ... روز پنجشنبه ... روز جمعه ... روز شنبه ...
... زعفران ...
...
و ايضا ...
... او كمطاع زبد مثله كذلك يضرب
الله الحق والباطل فاما الزبد فيذهب

جفاء واما ما ينفع الناس فيمكث في الا
رض وان لكم في الانعام لعبرة نسقيكم مما في
بطونه من بين فرث ودم لبنا خالصا سائغا
للشاربين ...
... واذ استسقى موسى لقومه
فقلنا اضرب بعصاك الحجر فانفجرت منه اثنتا
عشرة عينا قد علم كل اناس مشربهم كلوا
واشربوا من رزق الله لئن انجيتنا من
هذه لنكونن من الشاكرين وايضا
...
وانزلنا من المعصرات ماء ثجاجا وجعلنا فيها
جنات من نخيل واعناب وفجرنا فيها من
العيون لياكلوا من ثمره وفجرنا الارض عيونا
فالتقى الماء على امر قد قدر وحملناه على
ذات الواح ودسر تجري باعيننا جزاء لمن كان

شربوا هنیئا بما کنتم تعملون وانبیا بهشت مرکو دون اطفال
این دعا برا لقمان را بنویسد ووصینا الانسان بوالدیه حملته
امه وهنا علی وهن وفصاله فی عامین ان اشکر لی ولوالدیک
الی المصیر بنده بکم درنج بنویسد وانگاه را بان طفل دهند که فرود این
ایه در سوره احقاف نیز ووصینا الانسان بوالدیه احسانا حملته
امه کرها ووضعته کرها وحمله وفصاله ثلثون شهرا
حتی اذا بلغ اشده بر تهی خاصیت [illegible]
فرشانت دعا این دعا را بره آن طفل کنند کلوا من طیبات ما رزقنا
کم وما ظلمونا ولکن کانوا انفسهم یظلمون فکلوا منها حیث
شئتم رغدا کلوا واشربوا من رزق الله ولا تعثوا فی الارض
مفسدین یا ایها الذین امنوا کلوا من طیبات ما رزقنا
کم واشکروا لله ان کنتم ایاه تعبدون انما حرم علیکم المیتة
والدم ولحم الخنزیر وما اهل به لغیر الله فمن اضطر غیر باغ ولا
عاد فلا اثم علیه ان الله غفور رحیم قل من حرم زینة الله
التی اخرج لعباده والطیبات من الرزق وابتغوا ما کتب الله
لکم وکلوا واشربوا فکلوا مما امسکن علیکم واذکروا اسم
الله علیه واتقوا الله ان الله سریع الحساب این ایه را بنویسد
بمی و بنویسد ورزن بنات [illegible] بخورد ثم قست قلوبکم من بعد
ذلک فهی کالحجارة او اشد قسوة وان من الحجارة

لما یتفجر منه الانهار وان منها لما یشقق فیخرج
منه الماء وان منها لما یهبط من خشیة الله
وما الله بغافل عما تعملون و هرگاه بشیشه بنویسد و در [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ما لکم لا تنطقون اقرا باسم
ربک الذی خلق خلق الانسان من علق اقرا وربک
الاکرم الذی علم بالقلم علم الانسان ما لم یعلم الا
من اذن له الرحمن وقال صوابا انطقنا الله الذی
انطق کل شیء ففهمناها سلیمان فاذکروا آلاء الله لعلکم
تفلحون قالت من انباک هذا قال نبانی العلیم
الخبیر وانما هو اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحیم
و هر که خواهد مرده را در خواب ببیند در وقت خواب [illegible]
سوره والشمس و واللیل [illegible]
بخواند بگوید اللهم [illegible]
خواهد نام ببرد و بگوید واجعل لی فرجا ومخرجا [illegible]
در خواب ببیند [illegible]
[illegible]

شربوا هنیئا بما کنتم تعملون وانبیا بهشت مرکو دون اطفال
این دعا برا لقمان را بنویسد ووصینا الانسان بوالدیه حملته
امه وهنا علی وهن وفصاله فی عامین ان اشکر لی ولوالدیک
الی المصیر بنده بکم درنج بنویسد وانگاه را بان طفل دهند که فرود این
ایه در سوره احقاف نیز ووصینا الانسان بوالدیه احسانا حملته
امه کرها ووضعته کرها وحمله وفصاله ثلثون شهرا
حتی اذا بلغ اشده بر تهی خاصیت [illegible]
فرشانت دعا این دعا را بره آن طفل کنند کلوا من طیبات ما رزقنا
کم وما ظلمونا ولکن کانوا انفسهم یظلمون فکلوا منها حیث
شئتم رغدا کلوا واشربوا من رزق الله ولا تعثوا فی الارض
مفسدین یا ایها الذین امنوا کلوا من طیبات ما رزقنا
کم واشکروا لله ان کنتم ایاه تعبدون انما حرم علیکم المیتة
والدم ولحم الخنزیر وما اهل به لغیر الله فمن اضطر غیر باغ ولا
عاد فلا اثم علیه ان الله غفور رحیم قل من حرم زینة الله
التی اخرج لعباده والطیبات من الرزق وابتغوا ما کتب الله
لکم وکلوا واشربوا فکلوا مما امسکن علیکم واذکروا اسم
الله علیه واتقوا الله ان الله سریع الحساب این ایه را بنویسد
بمی و بنویسد ورزن بنات [illegible] بخورد ثم قست قلوبکم من بعد

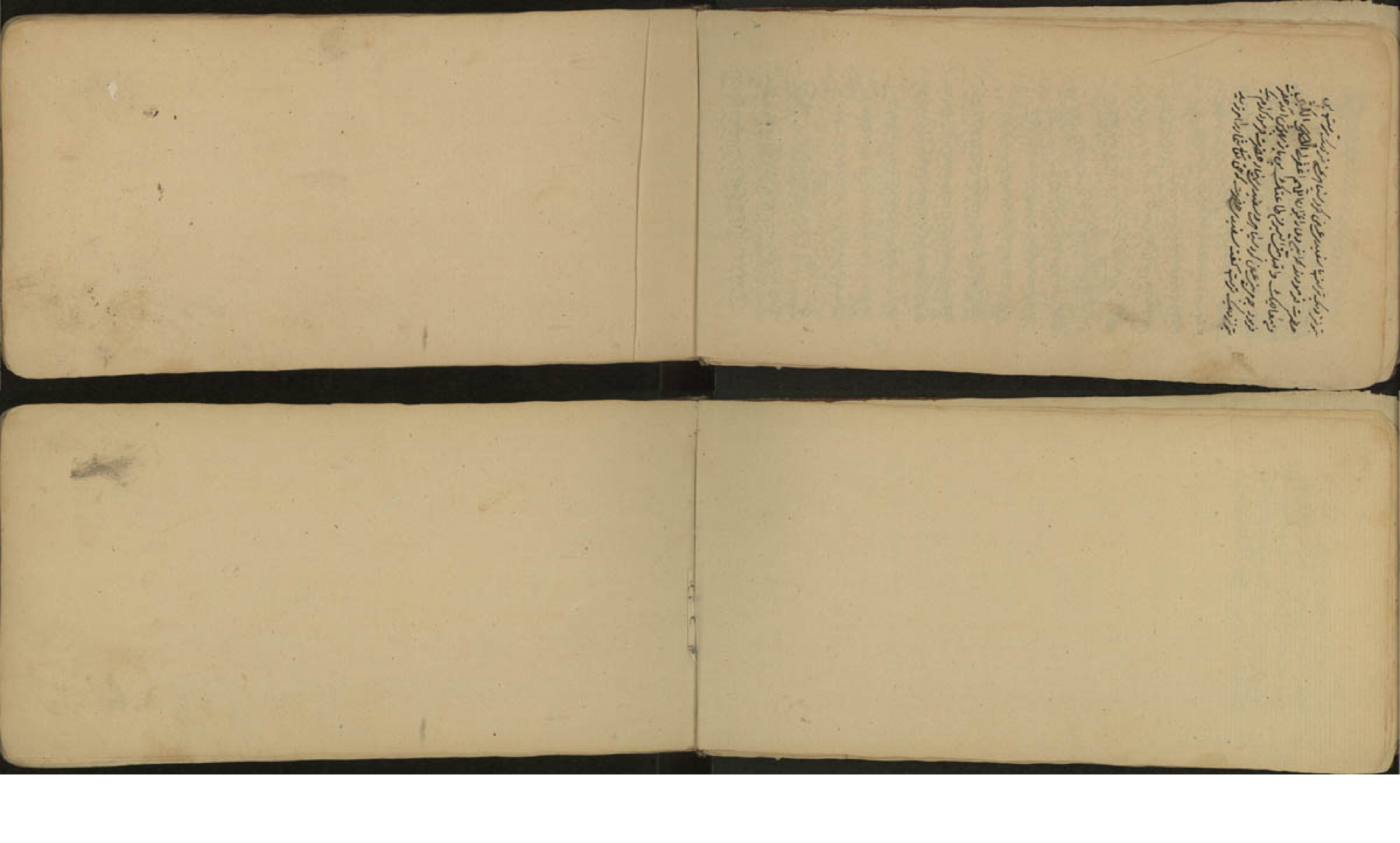
لما یتفجر منه الانهار وان منها لما یشقق فیخرج
منه الماء وان منها لما یهبط من خشیة الله
وما الله بغافل عما تعملون و هرگاه بشیشه بنویسد و در [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ما لکم لا تنطقون اقرا باسم
ربک الذی خلق خلق الانسان من علق اقرا وربک
الاکرم الذی علم بالقلم علم الانسان ما لم یعلم الا
من اذن له الرحمن وقال صوابا انطقنا الله الذی
انطق کل شیء ففهمناها سلیمان فاذکروا آلاء الله لعلکم
تفلحون قالت من انباک هذا قال نبانی العلیم
الخبیر وانما هو اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحیم
و هر که خواهد مرده را در خواب ببیند در وقت خواب [illegible]
سوره والشمس و واللیل [illegible]
بخواند بگوید اللهم [illegible]
خواهد نام ببرد و بگوید واجعل لی فرجا ومخرجا [illegible]
در خواب ببیند [illegible]
[illegible]

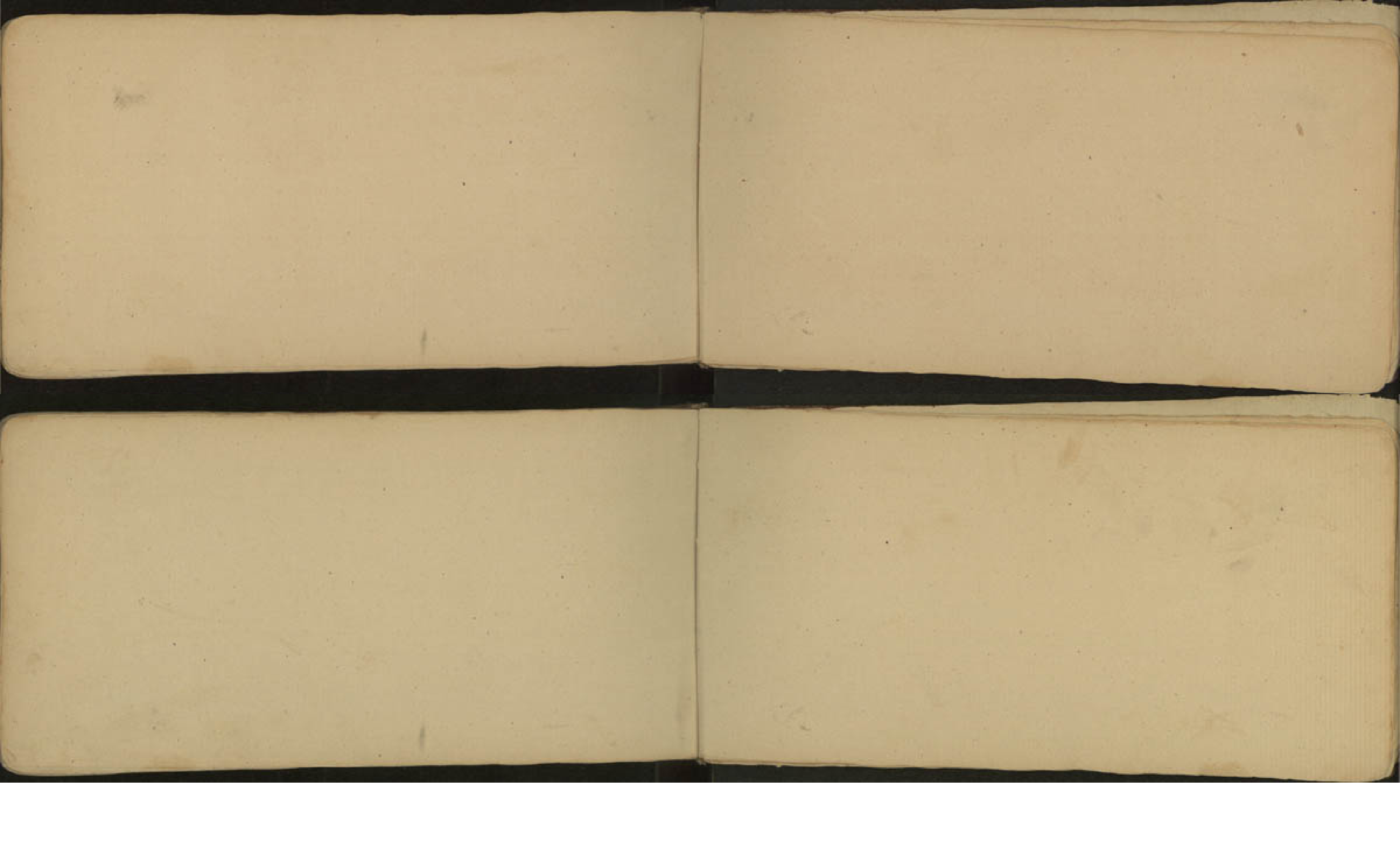
بگوید یا حی یا قیوم بلا اله الا انت اسئلك ان تحیی
قلبی اللهم صل علی محمد و آل محمد [illegible] و [illegible]
[illegible] حفظ نماید هرکه [illegible] بگوید در عقب نماز صبح
روزی [illegible] بگوید یا حی یا قیوم فلا یفوته شیئا
[illegible] قوة حافظه زیاد گردد هرکه کثرالنسیان باشد
کند باید [illegible] ربنا لا تؤاخذنا ان [illegible] در عقب نماز
صبح و [illegible] بگوید اللهم [illegible] فلا [illegible] فی [illegible]
[illegible] ستقرئك فلا تنسی [illegible] نخواند [illegible]
فراموش نکند هرکه در خانه [illegible] بسیار کند [illegible]
الخلا میشود بگوید بسم الله و بالله من الرجس النجس الخبیث
المخبث الشیطان الرجیم [illegible] هرکه [illegible]
[illegible] کندر سفید [illegible] قند سفید [illegible] خلط کند
و [illegible] بسیار [illegible]
و [illegible] زبان [illegible] فعلا بسیار گردد
و قطع [illegible] و [illegible] قوة [illegible] هرکه هر روز [illegible]
مثقال زنجبیل [illegible] قوة حافظه
بسیار گردد از مجربات [illegible] درم [illegible]
[illegible] کندر سفید
[illegible] درم زعفران [illegible]
[illegible] قوة حافظه
زیاد نماید [illegible] خوردن [illegible]
[illegible] آیة الکرسی موجب زیادتی قوة حافظه

بیشینی کند [illegible] بعد [illegible] در کتب [illegible]
[illegible] با ائمه علیهم السلام یا والدین [illegible]
[illegible] در خواب ببیند بخواند سوره والشمس و واللیل
[illegible] اخلاص [illegible] سوره [illegible]
بخواند [illegible] صلوات بر پیغمبر و آل او [illegible]
بخواند [illegible] در خواب ببیند [illegible]
[illegible] مقصود حاصل [illegible]
بخواند در خواب [illegible] دعا [illegible] اللهم انت الحی
اللهم انت الحی الذی یوصف و الایمان لا یعرف [illegible] منك
بدت الاشیاء و الیك تعود فما اقبل منها کنت ملجأه
و منجاه و ما ادبر منها لم یکن له ملجأ و لا منجا الا الیك
فاسئلك بلا اله الا انت و اسئلك ببسم الله الرحمن الرحیم
و بحق محمد حبیبك صلی الله علیه و آله سید النبیین
و بحق علی خیر الوصیین و بحق فاطمة
سیدة نساء العالمین و بحق الحسن و الحسین سیدی
شباب اهل الجنة اجمعین علیهم السلام اجمعین ان تصلی علی
محمد و آله [illegible] و ان تریني میتی فی الحال [illegible]
هرکه [illegible]
[illegible] اللهم اجعل [illegible]
[illegible] در خواب [illegible]
[illegible]

اذا نزل [illegible] الیك فاکرمني فان الضیف اذا نزل
بقوم یکرمهم و انت اولی بالکرم الهی فاخرجت حیا
و تحننت الی و الان انقطع حیاتی فلا تمنع
احسانك عن اوقاتی [illegible]
[illegible] و الله و الله و الله [illegible]
بخواهد اللهم هذا قد جئت الیك فاکرمنی فان الضیف
اذا نزل بقوم یکرمهم و انت اولی بالکرم الهی
[illegible] حیا [illegible] و انت تحننت الی و الان
انقطع حیاتی فلا تنقطع احسانك عنی یا رب
[illegible] فراموش گردد و
[illegible] یا خالق البشر یا
عظیم الخطر یا [illegible] یا دافع النقم یا ذا الطول
المنن یا کاشف الضر و المحن یا موضح فی الظلم [illegible]
التوفیق [illegible] لا اله الا الله الخلاق
العلیم رب الخلایق اجمعین [illegible]
[illegible] درختان [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت رسول [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible]

[illegible] حفظ آیات و اخبار
[illegible] قرآن را حفظ نماید [illegible] چهار رکعت
نماز بگذارد [illegible] در رکعت اول بعد از حمد سوره یس و در رکعت
دوم بعد از حمد سوره حم دخان و در رکعت سیم بعد از حمد سوره الم سجده
و در رکعت چهارم بعد از حمد سوره تبارك الذی بیده الملك [illegible]
و بعد از فراغ از نماز [illegible] صلوات بر پیغمبر و آل او
[illegible] و استغفار [illegible] بگوید اللهم ارحمنی بترك
المعاصی ابدا ما ابقیتنی و ارحمنی من ان اتکلف ما لا
یعنینی و ارزقنی حسن النظر فیما یرضیك عنی اللهم بدیع
السموات و الارض ذا الجلال و الاکرام و العزة التی لا ترام
اسئلك یا الله یا رحمن بجلالك و نور وجهك ان
تلزم قلبی حفظ کتابك کما علمتنی و ارزقنی ان اتلوه علی
النحو الذی یرضیك عنی و اسئلك ان تنور بکتابك
بصری و تطلق به لسانی و تفرج به عن قلبی و تشرح به
صدری و تستعمل به بدنی و تقوینی علی ذلك و تعیننی
علیه فانه لا یعین علی الخیر غیرك و لا یوفق له
الا انت هرکه در عقب نماز بگوید سبحان من لا یعتدی
علی اهل مملکته سبحان من لا یاخذ اهل الارض
بالوان العذاب سبحان الرؤف الرحیم اللهم
اجعل فی قلبی نورا و بصرا و فهما و علما و سمعا
[illegible] و فهما و علما انك علی کل شیء قدیر
قوة حافظه [illegible] حفظ نماید هرکه [illegible]

بعد الموت وهو دميم أسألك باسمك العظيم الأع

عظيم أن تصلي على محمد عبدك ورسولك وعلى

بيته الطاهرين وتعجل لي الفرج مما أنا فيه.

[illegible]

[illegible] يا الله يا محمد يا علي يا فاطمة

يا صاحب الزمان أدركني ولا تهلكني [illegible]

[illegible] اللهم إني

بحق محمد وآل محمد أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تنجيني

من هذا الغم

ان تقرض الله قرضا حسنا

[illegible]

بها القضاء وتجتلي بها منهم لا قتضاء انك على

كل شيء قدير وصلى الله على محمد وآل محمد [illegible]

[illegible]

[illegible] قل اللهم مالك الملك [illegible] يا رحمن

الدنيا ورحيمهما تعطي منهما من تشاء وتمنع منهما

من تشاء اقض عني ديني [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اللهم صل على محمد وآل محمد [illegible] العافية [illegible]

اللهم يا فارج الهموم ويا كاشف الغموم يا حي

يا قيوم يا رحمن الدنيا والآخرة ورحيمهما يا احد

حتى الرازقين [illegible]

[illegible] اللهم صل على محمد وآل محمد اللهم ان كان رزقي

في السماء فأنزله وان كان في الارض

فأظهره وان كان قريبا فيسره وان كان على

يخلقك فسهله وان لم يكن يا رب فكونه لي

كوانته فكثره بحولي فيه انك على كل شيء

قدير وازحضرت امام حسن مجتبى [illegible] اين دعا وارد است اللهم

اقذف في قلبي رجاءك واقطع رجائي عمن سواك

حتى لا ارجو غيرك ولا بسواك ازحضرت امير علیه

السلام [illegible] اللهم اغنني بحلالك عن

حرامك وبطاعتك عن معصيتك وبفضلك عن

من سواك برحمتك يا ارحم الراحمين [illegible]

اللهم تول ولا تول امري غيرك [illegible]

[illegible] يا الله يا الله يا الله

يا رب يا رب يا رب يا حي يا قيوم يا ذا الجلال

والاكرام اسألك باسمك العظيم الاعظم

ان ترزقني رزقا واسعا حلالا طيبا برحمتك

يا ارحم الراحمين [illegible]

يا صمد يا فرد يا وتر يا ذا الجلال والاكرام يا الله

يا مالك يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا

يا رب الارباب يا مالك الرقاب يا منشئ السحاب يا

يا مسبب الاسباب يا مفتح الابواب صل على محمد

وآل محمد وافتح لنا ابواب رحمتك وابواب كرامتك

ابواب احسانك وابواب نعمتك وابواب [illegible]

طاعتك وابواب عافيتك وابواب غنائك وابواب

يا رؤوف يا رحيم يا سميع الدعاء يا لطيفا بالعباد

[illegible] يا مجيب دعائي اللهم اني اعوذ بك من الهم

والغم والجبن والحسد والبخل واعوذ بك من غلبة

الدين وقهر الرجال آمين رب العالمين [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اللهم يا بقي القلوب ويا سامع الصوت ويا محيي العظام

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ل ل

ل ل ل ذا الطول ذا الطول ذا الطول ذا الطول ذا الطول

ذا الطول [illegible]

لا حول مني ولا قوة ولكن بحولك يا رب وقوتك

وابرء من الحول والقوة الا بك فانت

حولي ومنك قوتي اللهم فارزقني من فضلك

الواسع رزقا كثيرا طيبا وانا خافض في عافية

لا يملكها احد غيرك [illegible]

[illegible]

[illegible]

حضرت رسول خدا

حضرت رسول خدا در وقتی که اصحاب صفه با و شکایت از فقر کردند این دعا را تعلیم فرمودند اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ

روایت که هر که روزی سی مرتبه بگوید لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيرًا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ

[illegible] روزی او [illegible] و باعث زیادتی رزق او گردد و [illegible] که هر که مداومت بخواندن این دعا کند اسباب روزی او آسان گردد و رزق او روز بروز زیاد گردد دعا این است اَللّٰهُمَّ يَا مُسَبِّبَ مَنْ لَا سَبَبَ لَهُ يَا سَبَبَ كُلِّ ذِي سَبَبٍ يَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ مِنْ غَيْرِ سَبَبٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَغْنِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَبِطَاعَتِكَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَبِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ

و از حضرت امام رضا علیه السلام که بجهت طلب روزی در عقب هر نماز بگو[ی]ید يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ لِكُلِّ مَسْأَلَةٍ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَتِيدٌ وَلِكُلِّ صَامِتٍ مِنْكَ عِلْمٌ بَاطِنٌ مُحِيطٌ أَسْأَلُكَ بِمَوَاعِيدِكَ الصَّادِقَةِ وَأَيَادِيكَ الْفَاضِلَةِ وَرَحْمَتِكَ

الْوَسِيعَةِ وَسُلْطَانِكَ الْقَاهِرَةِ وَمُلْكِكَ الدَّائِمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُهُ طَاعَةُ الْمُطِيعِينَ وَلَا تَضُرُّهُ مَعْصِيَةُ الْعَاصِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ أَعْطِنِي فِيمَا تَرْزُقُنِي الْعَافِيَةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

[illegible] که این دعا بجهت طلب رزق بخوانید اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ الْحَلَالِ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا بَلَاغًا لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ صَبًّا صَبًّا هَنِيئًا مَرِيئًا مِنْ غَيْرِ كَدٍّ وَلَا تَكَدُّرٍ وَلَا مَنٍّ مِنْ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ إِلَّا سَعَةً مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَاسْأَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ فَمِنْ فَضْلِكَ أَسْأَلُ اللّٰهَ وَمِنْ يَدِكَ الْمَلْأَى

[illegible] مداومت کردن بر خواندن آیه در زیادتی بجهت وسعت مجرب است و این آیه بجهت طلب روزی وارد است اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا

[illegible] و در هر روز بر خط رابع بر زمین فرو کنند و بگذارند و جمع المرضی [illegible] جهت دفع تب [illegible] این کلمات را بنویسند و در کوزه آب نزاید [illegible] در چهار طرف مزرعه [illegible] آنچه ذکر شد و به تجربه رسیده [illegible]

[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم [illegible] الذین [illegible] فجعله [illegible] سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين سلام على نوح في العالمين إنا كذلك نجزي المحسنين نوح نوح نوح [illegible] الدفع بلاء البرد [illegible] هذا الموضع [illegible] جميع المرسلين والملائكة المقربين

[illegible]

حضرت امیر المؤمنین [illegible] که [illegible] از [illegible] بجهت [illegible] قبر [illegible] گفت [illegible] این [illegible] گرفته [illegible] گفت [illegible] که از [illegible] و از [illegible]

و طلاب [illegible] حضرت شاید بعثمان ابن سعید عمری [illegible] محمد بن عثمان [illegible] و عمری [illegible] از این جماعت [illegible] و بگو یا فلان ابن فلان سلام علیک اشهد ان وفاتک فی سبیل الله و انک حی عند الله [illegible] فاشفع لی [illegible]

از عثمان ابن سعید عمری روایت شده که هر کس خواهد که طلب روزی کند هر گاه در [illegible] نزد [illegible] زیارت حضرت رسول صلعم بکند اگر در ولایت بعید باشد [illegible] زیارت کند [illegible] و [illegible] حضرت [illegible] زیارت کند [illegible] و وارد شده که هر که در سجده چهار ده مرتبه بگوید [illegible]

الوهاب خدا [illegible] دعا [illegible] و هر که بگوید [illegible] الواسع [illegible] روز بروز زیاد گردد و هر که [illegible] در [illegible] مرتبه بگوید [illegible] المغنی [illegible] خدا او را [illegible] و [illegible] بگوید یا [illegible] خدا او را [illegible] و هر که یا مالک الملک بسیار بگوید خدا او را [illegible] و جناب صادق [illegible] طلب روزی [illegible] دعا [illegible] يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عَلَيْكَ عَظِيمٌ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْزُقَنِي الْعَمَلَ بِمَا عَلَّمْتَنِي مِنْ مَعْرِفَتِهِ وَأَنْ تَبْسُطَ عَلَيَّ مَا حَظَرْتَ مِنْ رِزْقِكَ

عنقا بارك

فكثره وان كان كثيرا فطيبه وان كان طيبا فانميرا

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله النور

بسم الله نور النور بسم الله نور على نور

بسم الله الذي هو مدبر الامور بسم الله

الذي خلق النور ومن النور الحمد لله

خلق النور من النور وانزل النور

على الطور في كتاب مسطور في رق منشور

بقدر مقدور على نبي محبور الحمد لله

الذي هو بالعز مذكور وبالفخر مشهور

وعلى السراء والضراء مشكور وصلى الله

على سيدنا محمد وآله الطاهرين

[illegible]

[illegible]

رزقا واسعا حلالا طيبا من غير كدّ واستجب دعوتي من

غير ردّ واعوذ بك من الفضيحتين الفقر والدين وادفع عني هذين بحق

الحسن والحسين عليهما السلام [illegible] اللهم يا

رازق المقلين ويا راحم المساكين يا ذا القوة المتين يا رحمن يا رحيم

يا دليل المتحيرين يا مالك يوم الدين اياك نعبد واياك نستعين

[illegible] ان كان رزقي في السماء فانزله وان كان في الارض فاخرجه

وان كان بعيدا فقربه وان كان قريبا فيسره وان كان كثيرا

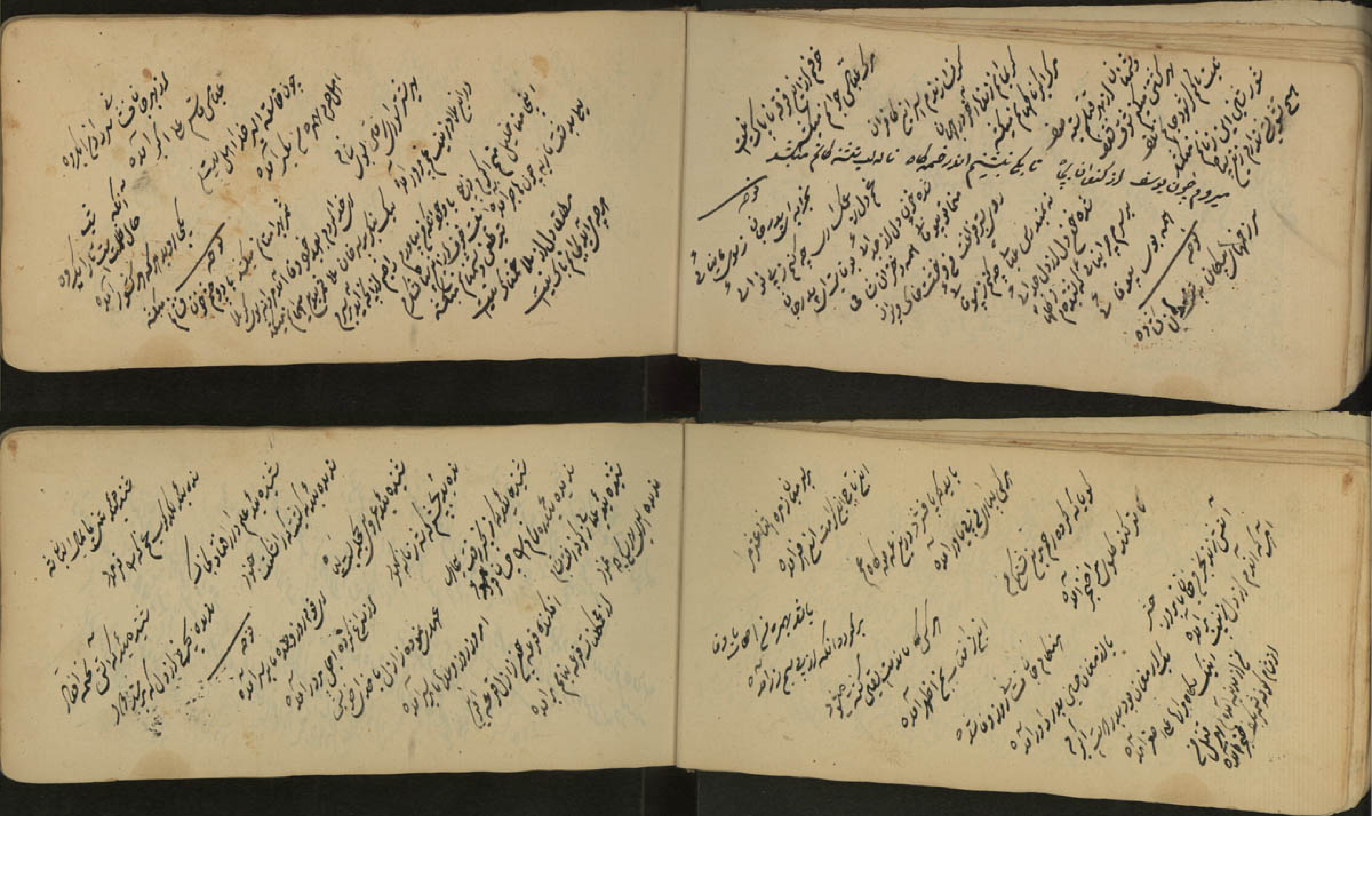
بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله وبالله
ومن الله والى الله وفي سبيل الله وعلى ملة رسول الله
اللهم اليك اسلمت نفسي واليك وجهت وجهي
اليك فوضت امري فاحفظني بحفظ الايمان من بين يدي
ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي
ومن تحتي وادفع عني بحولك وقوتك فانه لا حول
ولا قوة الا بالله العلي العظيم
تمام شد

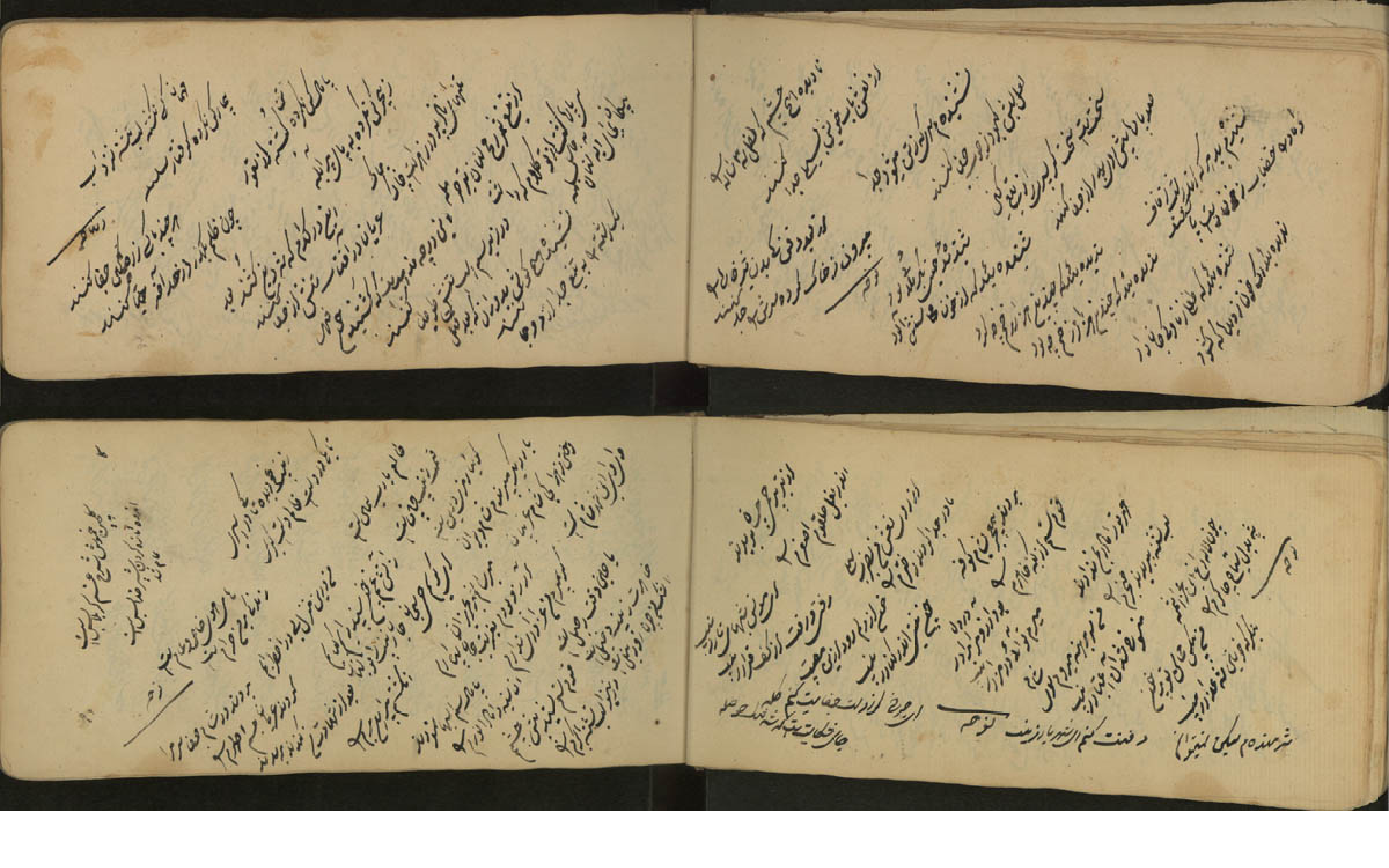
هر که خواهد که چون از دنیا برود در مظلمه احدی در گردن او نباشد
... باید که بعد از نمازهای پنجگانه دوازده بار این دعا را
... بخواند پس دست خود را بجانب آسمان بلند کند بگوید
اللهم اني اسألك باسمك المكنون المخزون

الطاهر المطهر المبارك واسألك باسمك
العظيم وسلطانك القديم يا واهب العطايا
يا مطلق الاسارى ويا فكاك الرقاب
من النار اسألك ان تصلي على محمد
وآل محمد وان تعتق رقبتي من النار
وان تخرجني من الدنيا سالما وان تدخلني الجنة آمنا
وان تجعل دعائي اوله فلاحا واوسطه
نجاحا وآخره صلاحا انك انت علام
الغيوب

اللهم اني اتوجه اليك
وبنبيك نبي الرحمة واهل بيته
النبي اختر تهم على العالمين
اللهم ذلل صعوبتها واكفني شرها فانك الكافي المعافي الغالب
القاهر

بسم الله الرحمن الرحيم تحصنت بذي الملك و
الملكوت واعتصمت بذي العزة والجبروت توكلت على
الحي الذي لا يموت دخلت في حرز الله ...

آمدم که چون زنب بشاه دین پید … بر جمن انس عشرت دنیا حرام شد

مسند نشین بارگه کبریا خفیف … در مجلس یزید بر خواص عام شد

انکه زجام باده عشرت نرگس … از جام مستی اجل ازدحام شد

ظلمی که رفت بر پیشان نا صف شمار

بند

نتوان نمود شرح یکی از صد هزار … باز در هم

ظلم ای فلک بس است برآل داد مصطفی … کندی ز رسم لطفه تو بنیاد مصطفی

امداد آل بوسفیان کردی از جفا … برداشتی تو دست ز امداد مصطفی

کردی ز کین چو کشتی آل علی تباه … شد بحر خون ز غم دل ناشاد مصطفی

در باغ دین ز شور کین هیچ پر کرده … بر لاله و بنفشه و شمشاد مصطفی

بر ساکنان عرش ز زنبار و ناله رفت … کهدم سکون و صبر ز فریاد مصطفی

افغان تشنه کامی آن تشنه کامان هنوز … اندر جنان بفرد و از یاد مصطفی

ای ابن سعد آتش ظلم ستم شدی … نمود آل حیدر و شداد مصطفی

درزد

درزد وحش و هی چو جوش اگر بحشر … باز کند محاسبه و داد مصطفی

رحم آورد که از تو گشته انتقام از کرم تو … از رحمت شب لطف و ایجاد مصطفی

گر شرح ماجرای خود آل عبا کنند

بند … دوازده هم

پیراهن صبوری عالم قبا کنند

گلچین چو خوش باش که این شیر سوز تاک کی … زهر اسو و جامه خاک شیر از جفا کی

گلچین چو خوش باش کز این ما جوار رسول … نزدیک شد که گریه شود در جهان ملال کی

گلچین چو خوش باش کز این نظم جاکدار … بر خواست آتشی که سمک سوخت تا سماک کی

گلچین چو خوش باش که بر عشرت زینبی … گردون ز کنه خواست که نمود گرد باک کی

گلچین چو خوش باش که شد کار سرکشان … عالم نهاد گشت چو آن بندر جان پاک کی

گلچین چو خوش باش که بر روز خاکیان … گردون از این مصیبت مصطفی بریخت خاک کی

گلچین چو خوش باش که از گنبد سپهر … تکیه شب با تنگ ناله ازین جانکدان هلاک کی

گلچین چو خوش باش که ما شد جهان تباه … ظلم این چنین نرفت به کس در بسیط خاک کی

بس ریخته خون دل از ابر دیده گان … سیل سرشک گشت روان تن ز هر کنار

بر حالتی که قطع شده خورد و خواب شان

بند

بر اهل سوی کوفه و شام خراب شان … سیزدهم

اف دو چون بکوفه ره آن ستم کشان … شد تیره ماه و زناله شان رخ آسمان

آل علی اسیر جفا و بجام و در … کرم نظاره گشته زهر کوی و کوی ختن

گفتار کوفه بر سر هر کوچه و کند … از روی طعن اهل کوفه بان گفتشان

خولی گرفته مقنعه از فرق خیران … شمر لعین گشته زهر معجز زنان

بکوه نشسته دین را چو آفتاب … بیدین بشان نموده ز کین بر سنان

با صد هزار رنج و تعب اهلبیت را … بردند با مجلس ابن زیاد شان

ره کرد آن لعین بسوی زین العابدین … کی ناله باد کارند و احمد از جهان

منت خدا را که زنان آل علی بدبر … کردم تفاخر ز شهیدان سروران

بابت علی گشت آخر بگو خوش … دیدی که شد بمعرکه کربلا عیان

زینب چو این شنید زغیرت شد آه … برخواست همچه ابر خروش از زمان

گفتا که ای ستمگر بیدین شرمکار … از جبر چرخ شکوه کنم با دو صد زبان

آل علی اسیر جفای تو بد نیاو … مردانشان شهید ز جور محن افغان

زیر سپهر سلطنت ای نا ده زنا … غلطان بخاک معرکه سلطان انس و جان

یکباره گشت نالد زنان بکسان شد … زینب چو شرح ماتم خود کرد آن زبان

شد از زبان ستمگر بیدین جفا

کز کوفه سوی شام برند اهلبیت را

ناگه کنار آل پیمبر بشام شد … صبح امید جمله سیه بچو شام شد

رأس حسین نشانه انگشت دشمنان … در با مها که شام جواب حسام شد

زاغ فغان اهلبیت سر افلاک … بی نغمه و صبر کف عم هم شد

روح القدس سیر شدی از آستان … از کینه تا که جمله حرم سوی شام شد

خوان دین حضرت خواجه کون و مکان … نوباوه گان زکین حج گشته غلام شد

موی سکینه شد چو پریشان ز ز کرب … بلبل ز غم هم گشت بلا نام شد

شد فغان نوح از ستم چرخ آن زمان … بر پا ز اشک دیده خیر الانام شد

شاهی که بر و پایه ایران او سپهر … چون گنج در خرابه شمس مقام شد

در خاک و خون فتاده چو ماهی ... [illegible]   هر گرد دشت ... همه بگرفته بود آب

عمود آب ... از تیغ [illegible]   بودند تشنه ... بر سر آب

نان روز ... [illegible]   کربان چو چشم ... [illegible]

از آن ستم که بر سر آل نبی گذشت   ... [illegible] انقلاب

بند

در چرخ هم که عالم ایجاد را سکون
باشد چرا که ... [illegible]

چون در جهان ز قتل حسین این خبر رسید   خود این خبر به چرخ ... [illegible] رسید

... [illegible] که ... [illegible]   در گوش ساکنان ... [illegible] رسید

هر سو کشان ز موی کشان ... [illegible]   آمد ... [illegible] سر رسید

در خاک ... [illegible]   ... [illegible] عالم ... رسید

رو کرد بر رسول که این ... حسین ... [illegible]   از جور ... [illegible] رسید

بر عندلیب گلشن من یا محمدا   ... [illegible] رسید

شاهی که من ز خون جگر پروریدمش   فریاد ... [illegible] جگر رسید

گفتا که ای برادر جانی برابرم   گفت ای شهید کشته ... [illegible]

... [illegible]   کشتی ... [illegible] شده در بحر غم تباه

بودی پناه خلق جهان ... [illegible]   کشتی ... [illegible] پناه

... [illegible] دیده ... [illegible] جفای چرخ   شد روز ... [illegible] شام الم

جز لاله ... [illegible] جوانان ... [illegible]   از خاک ... [illegible] گناه

شد ... [illegible]   چون ... [illegible]

آمد گرفت نعش ... [illegible]
گفتا ... [illegible]

بند

بر ما جفای ... [illegible] ببین   بر ... [illegible] ببین

طفلان ... [illegible] رسیدند   هر یک ... [illegible] ببین

شد کربلا ز خون ... [illegible]   نالان ... [illegible] ببین

زینب که ... [illegible]   شد ... [illegible] ببین

افغان ... [illegible]   یکباره ... [illegible] برآسمان ببین

... [illegible]   در خون ... [illegible] ببین

... [illegible] پس ... [illegible]   ... [illegible] رسید

اکنون ... [illegible] حسین   ... [illegible] رسید

هر ... [illegible]   ... [illegible] رسید

... [illegible] سلطان ... [illegible]
شد در جهان ... [illegible]

بند

... [illegible]   ... [illegible]

اهل حرم ... [illegible]   ... [illegible]

... [illegible]   ... [illegible]

... [illegible]   ... [illegible]

... [illegible]   آه آن زمان ... [illegible]

... [illegible]   دلهای ... [illegible]

از ... [illegible]   ... [illegible]

طفلان ز تشنه کامی ... [illegible]   ... [illegible]

آن ... [illegible]   ... [illegible]

آن روز ... [illegible]   در کربلا ... [illegible]

... [illegible]   شور ... [illegible] در جهان ببین

اندر ... [illegible]   ... [illegible] ببین

... [illegible]   ... [illegible] ببین

... [illegible]   ... [illegible] ببین

... [illegible]
... [illegible]

بند

اندر ... [illegible]   ... [illegible]

... [illegible] جهان ... [illegible]   آمد ... [illegible]

... [illegible] خون ... [illegible]   ... [illegible] خون ... [illegible]

... [illegible]   اندر ... [illegible]

... [illegible]   ... [illegible]

... [illegible]   ... [illegible]

گاهی ... [illegible]   گاهی ... [illegible]

از نوک نیزه تافت سر آفتاب دین — در عقده کسوف نهان قرص آفتاب

لب تشنه شد شهید جگر گوشه رسول — هر جا که چشمه‌ایست بعالم سراب باد

آن کو دلش بحسرت آل نبی نسوخت — سیخ [illegible] آتش حسرت کباب باد

در موقف صباحی چو پا نهند

جایش بسایهٔ علم بوتراب باد

چون در آید روز محشر دیده گریان فاطمه — مو پریشان سینه بریان [illegible] فاطمه

لرزه در عرش افکند [illegible] — [illegible] فاطمه

با صد افغان فاطمه

چون نهد پا در صف محشر ز بهر [illegible] — افکند صد شور [illegible] فاطمه

آه از آن ساعت که با سوز جگر [illegible] — [illegible] فرزند عزیزش [illegible] فاطمه

با صد افغان فاطمه

با دل پر حسرت و با دیده [illegible] — [illegible] فاطمه

با صد افغان فاطمه

آه از هجران شاه کربلا با سوز دل — افکند شور [illegible] فاطمه

با صد افغان فاطمه

عقد دندان پیمبر [illegible] — [illegible] خون [illegible] فاطمه

جامه سبز حسن بر دوش گیرد آن زمان — جامه سرخ حسین [illegible] فاطمه

رو بسوی عرش آرد با دل بریان [illegible] — چاک سازد جامه بر تن [illegible] فاطمه

صبر افغان فاطمه

در [illegible] وعدهٔ محشر چه ماند — بگذر [illegible] قیامت [illegible]

[illegible] — [illegible]

ان گلشنی [illegible] — خشک [illegible] کربلا [illegible]

وان سینه [illegible] مخزن علم رسول — [illegible]

وان گردنی [illegible] — چون [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] داد غم آل عبا درش

آورد [illegible] برادرش

[illegible] دریغ — از تیغ ظلم کشته [illegible] دریغ

[illegible] — [illegible] کفن دریغ

شیر خدا [illegible] — [illegible] دریغ

[illegible] — [illegible] دریغ

[illegible] — [illegible] وطن دریغ

[illegible] — [illegible] دریغ

[illegible]

[illegible] — [illegible] دریغ

[illegible] — [illegible] جواب

[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] حسین — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] کربلا شود

[illegible]

[illegible] محشر

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

شد چو مقتول [illegible] شاه امم — [illegible]

چون [illegible] — ناله زن [illegible] حسین

داد از گردش چرخ

مصطفی از غم [illegible] — [illegible]

سینه [illegible] — از غم سینه [illegible] حسین

داد از گردش چرخ

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] حسین

داد از گردش چرخ

[illegible] — [illegible] امام [illegible]

گشته از [illegible] — [illegible] حسین

داد از گردش چرخ

آه افسوس [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] حسین

داد از گردش چرخ

بس است جنت و طوبی بزیر سایه نشان — ز سلسبیل شوق کام تو روان یا نه
غلام کعبه هم سایه توام یا نه — بجنب قصر فلک پایه توام یا نه
امام کعبه هم باشی ای عماد سند — عیان میان هوا از وصل شوق خسته
ز شوق این کلمات آن غلام گشت شهید — چو مرغ روح بپای امام تشنه طپید
کشید آهی و دردی چنین جانانه — خوشا سعادت اقبال آنکه [illegible]
بزرگوار خدایا بپاکی آل حسین — ز لطف خویش نظر کن بزائران حسین
[illegible] اندر گروهی معتبری و زاری — بروی خاک مذلت بگریه و زاری
تمام روی بسوی شاه کربلا آرند — بوصل تو خدایا امید باد [illegible]
خصوص [illegible] — تمام شوق ملاقات کربلا باشم
[illegible] زکریه خود منفعل شد است جهان — که کشته از دو را قای خویش [illegible]

چه میشود بطفیل سر غلام سیاه
چو داغ لاله کند جای اندران درگاه

افتاد شاه کشته بر ارض کربلا کنون — خورشید چون سر [illegible]
افکند چرخ معجز زرین ولی از شفق — در خون کشیده [illegible]

اجرای روزگار ببین و به انقلاب — کز چرخ بی حرکت خاک [illegible]
کند [illegible] — [illegible]
آماده قیامت موعود هر کسی — کاینده [illegible]
نگفته محرم است [illegible] هلال — چون [illegible]
با کو شوارده [illegible] گوش عرش — هر ساله در عزای [illegible]
یا شاه غربت [illegible] — بر باد [illegible]
جان آمد [illegible] شه حسین — سالار [illegible]
افتاد در [illegible] صف کربلا — لب تشنه [illegible]
از جور روزگار [illegible] رفت — چون [illegible]
پژمرده غنچه لب [illegible] — [illegible]
[illegible] — وز آب دیده [illegible] کربلا
[illegible] — با [illegible] کربلا
[illegible] — در کار آن جهان [illegible] کربلا
کو هم [illegible] شهید [illegible] — [illegible] کربلا

ده تیک درین آستان خادم — کنون ز لطف شما [illegible]
[illegible] خدمت [illegible] — [illegible] غلام [illegible]
در آستان شما چو حلقه در گوش — برون [illegible]
[illegible] — [illegible]
که ای غلام برو حق [illegible] باد — [illegible]
برو [illegible] — [illegible]
برو [illegible] — [illegible]
[illegible] غلام [illegible] — [illegible]
[illegible] رضوان [illegible] — [illegible]
[illegible] — بگیر بر کف خود جامی [illegible]
شنید چونکه غلام این نوید [illegible] — بوی [illegible]
صبا [illegible] باد — [illegible] آمد [illegible]
رسید تیغ [illegible] — بحمله [illegible] برق [illegible]
چو تیغ بر کف [illegible] — [illegible]

نماند جا که [illegible] تیغ [illegible] — [illegible] نماند [illegible]
ز بعد کوشش بسیار [illegible] — [illegible]
بپا فدائی خود [illegible] — [illegible]
امام تشنه [illegible] — [illegible] روح [illegible]
رسید [illegible] — [illegible]
وقت [illegible] — [illegible]
پیاده گشت [illegible] — [illegible]
بیان [illegible] — [illegible]
چو دل [illegible] — گل مراد [illegible]
[illegible] — رساند [illegible]
[illegible] — [illegible]
قبول کعبه کوی تو گشته ام یا نه — [illegible] باغ وفای تو گشته ام یا نه
زبان حال [illegible] — [illegible]
بوصل [illegible] — [illegible]

باین رسیده قربت ای شهید شوم / سیاه آمده ام تا که روسفید شوم
ببین ز جرم علم ها سیاه بود مرا / بروز لطف و کرم خویش [illegible]
درین جهاد و فدای سپه غنیمت / مرا خصم نمود دست من [illegible]
[illegible] زدم دست خود [illegible] / گزین جهاد شوم پیش [illegible]
نمانده وقت [illegible] / اگر قبول تو گشتم [illegible]
چنان گریست که در شام دیده [illegible] / چنان درین [illegible]
چنان کشید دل [illegible] / چنان بپای حسین [illegible]
چو دید شاه [illegible] غلام [illegible] / بعین [illegible] جور و جفا [illegible]
خطاب کرد بآن بنده مبارک [illegible] / [illegible]
درین زمان [illegible] / [illegible] لطف زین العباد [illegible]
برو بخدمت او رخصت جهاد بگیر / همین نه رخصت [illegible] جهاد دگر
روان گشت غلام از [illegible] / بسوی حضرت زین العباد [illegible]
بسجده گفت [illegible] فدای [illegible] / [illegible] اجازه [illegible] بخدمت پدرت
مرا اشاره [illegible] / بخدمت تو فرستاد [illegible] شهید

باب [illegible]

بیا که با تو [illegible] / با هم [illegible]
دمی ز قید علایق [illegible] / [illegible]
سرشک [illegible] / معطر است [illegible] گلاب [illegible]
ز سوز دل [illegible] آید / [illegible] بر آید
[illegible] / [illegible] صدف
[illegible] / [illegible]
[illegible] کربلا / [illegible]
[illegible] / چراغ [illegible]
در آن شبی [illegible] / در آن [illegible]
امام تشنه لبان پادشاه کرب و بلا / گل [illegible] حضرت زهرا
طلب نمود رفیقان راه و همنفسان / خطاب کرد امام [illegible]
بسوی [illegible] / [illegible] تشنه [illegible] آب
چو این نوای [illegible] / بسی مخالف [illegible]
بعزم رفتن از آن سرزمین [illegible] / ز نام جنگ [illegible]

روان ز هر طرف

حکایت [illegible] غلام [illegible]

بیان [illegible] که فدای [illegible] / بجز [illegible]
بحق [illegible] حسین تشنه جگر / [illegible] پیغمبر
[illegible] شهیدان [illegible] / میان لشکر [illegible]
روا مدار [illegible] / ستاره شاه شهیدان [illegible]
چو دید سر [illegible] / نمود [illegible]
که ای فدای [illegible] / برو که [illegible]
برو که گشته [illegible] / برو که سر خط [illegible] خدا داده
برو که رسم طریق [illegible] / برو که [illegible] چنین
ز من [illegible] برو بجهاد / برو که خدمت [illegible]
گرفت [illegible] رخصت [illegible] امام / چو آه خویش روان شد [illegible]
ستاده بر در [illegible] / خطاب کرد فدای [illegible] غلام
حرم سرای رسول خدا [illegible] / نشسته گان [illegible] سلام علیک
شکوفه های ریاض [illegible] سلام علیک / [illegible] سلام علیک
[illegible] ریاض جنان [illegible] / [illegible] بخدمت [illegible]

روان ز هر طرف [illegible] / [illegible]
[illegible] نقش [illegible] / چو خون [illegible]
امام دین [illegible] / [illegible] ایام [illegible]
[illegible] / [illegible]
در آن میانه سیاه [illegible] غلام شهید / [illegible]
نکو سیاه که [illegible] / چو نقطه [illegible]
نکو سیاه نکو [illegible] / نکو سیاه [illegible]
نکو سیاه دل [illegible] / نکو سیاه [illegible]
خلاصه [illegible] / امام تشنه لبان [illegible]
[illegible] / ز دیده آب [illegible]
بگریه گفت [illegible] / [illegible] غلام [illegible]
[illegible] / ولی برای [illegible]
باین رسیده [illegible] / [illegible]
باین رسیده [illegible] / [illegible]

گر دیده دشمن تنگ بود جای پدر ... ورشد ز مردم چشم نهان چون نظره

ز کشتیم بسوی کعبه شد روان پدرت ... باین جهت که روزی نهان [illegible]

چو کعبه بجوه سلاش شام که روان ... چو کعبه بجوه زد آتش فرقت بجان

بکعبه که دران باب سلام مقام بود ... بگرد که طوف حریمش با حرام بود

بگرد کعبه رعب با و بیخ حضور ... بود خرابه مکان خیمش بود دستور

نمود رو بسوی یثرب و کشید صدا ... بگریه گفت بهین حال او تو خدا

بگو که این الم پشت غریب بگر ... بخستگان جگر ریش طبیب بگر

روا مدار باولاد خویش این خواری ... چه مقصود ز من این حیات برداری

اگر که هجر فراق پدر کشته ز برم ... ز طعنهای جگر کار زود میمیرم

کشید آهی و افلاک را پر آتش کرد ... ز تاب ناله براو فشاد در غش کرد

بزرگوار خدایا باین غریب حزین ... باین زمان در خون که چهره اش رنگین

بان غبار که بر گیسوی شریفش بود ... بیار درد که بر پیکر نحیفش بود

بانگ داده تن [illegible] بابه پدر یار ... بکال زار [illegible] اسیر [illegible] در بدر [illegible]

بکشتگان که کنی خویشتن [illegible] ... بعاشقان تو در دشت محن یار

بسر شمار کنان تو در دیار طلب

بسر شمار کنان تو در دیار طلب ... خصوص سرور امین یقین رسول عرب

بمرتضی علی و زوج آل اطهارش ... دو گوهر که حسین [illegible] تعزیه دارش

بکشته بر حسن از [illegible] بهشت ... بآن حسن [illegible] نهاد در بر خشت

بحاضران که درین تعزیت [illegible] ... زنگهای [illegible] جبریل [illegible]

[illegible] تعزیه داری سید الشهدا ... نشسته اند [illegible] ای مولا

ازین گروه خدایا مکن تو رد سؤال ... ببخش جرم تهای کی جید [illegible]

خصوص سکینه بزم عزا نواساز هم ... بکلش شهد [illegible] او زدم

بباغ تشنه لبان آشیانه دارم ... ز رشک دیده خوداب [illegible]

عندلیب درین باغ بی [illegible] ... برای حفظ در [illegible] باسبانم

مرا برای عزای حسین بده یاری ... گر ز آتش سینه بر خون دل کنم جاری

اگر گفته هوا و هوس درین میرم ... بکاه [illegible] سگر عاقبت [illegible]

واقعه غلام کی زنوحه سرایان کربلا شده ام من کلام [illegible] بروجردی

[illegible] از سگر [illegible] بلبل غم [illegible] علیه الرحمة

[illegible] زمینش بردارم ... [illegible] خویش [illegible] تمام [illegible]

بخت دست فکنده [illegible] پدر من ... ز دیده رنجیت پس انکاه لاله بر روز

سکینه داد جوابش [illegible] ... کنون ز کرد [illegible] ایام در [illegible] باشم

[illegible] ... غبار غم [illegible] سینه بکو [illegible]

بگیسوان پریشان [illegible] ... خدا نکو بجه دل من بدست [illegible]

همین بس است که از خون [illegible] ... [illegible] زرافشان [illegible]

[illegible] بدست پدر [illegible] باشد ... نه از برای که [illegible] باشد

[illegible] ... [illegible] تو [illegible] پاره [illegible]

[illegible] ... بکو چه [illegible] خویش [illegible] شانه

هنوز چهره و دستم ز خون [illegible] ... [illegible] اسیر [illegible] کربلا [illegible]

همین بچشم تو امروز [illegible] ... برای دیده من خون [illegible]

بچشم [illegible] ... بچشم [illegible] سرمه [illegible]

لباس [illegible] اطفال [illegible] ... برهنه بودن ایتام [illegible]

فراق دیده [illegible] خون [illegible] ... لباس [illegible] بدن [illegible]

چه احتیاج [illegible] بر خود [illegible] ... که آب [illegible] دنان [illegible]

تمام نعمت این

تمام نعمت این نیلگون فلک [illegible] ... [illegible] غم و درد [illegible]

هوای شوخی و بازی [illegible] ... برو بگو [illegible] کودک [illegible]

خطاب گونه [illegible] سکینه [illegible] ... بگریه گفت [illegible] خون [illegible]

شوفدای تو جانم [illegible] نظر [illegible] ... [illegible] شماتت اعدا

سکینه را چو با کمال ادب زینب   ز خون چو پیچیده داغ ارزده دید با

بخویش گفت که پیدا شده است هم بازی   روم به پیش وی و گویمش ز دل راز

روان روان بر طفلان چو عقده آمد   چو دید همسنی نخل وی به بار آمد

نشسته پیش سکینه ز شوق رخت بر بست   بالصد هزار الف از روی غم دلش بشکست

دلی صغیر و چرا اینقدر پریشانی   برای گریستن ای زنده پیر انجمنی

چرا برهنه دل با پدر و لباسی تو   چو طفلان ایشک گوار ز چه بی لباسی تو

چرا چو شمع تو عریانی و می‌سوزی   بگو که رخت برایت لباس که دوزی

بگو که کهنه قبا که است در بر تو   و گو که است و تاج رخت در بر تو

چرا چو گیسوی خود که سیاه به بر   بگو که چشم تو ماند تو آید خسته

دگر چرا تو بگو ز زمانه دمسازی   بیا بگو که ما تا شویم هم بازی

کجا رفت بر روی زمین نشستی تو   بمیرم اه بپیشم بر بشیند این سر تو

چرا نشسته بر غبار ماتم گیسوت   بر رنگ لاله چرا خون دو دیده بر روی

ندارد آه مگر چرخ این چنین رو بینی   چرا ز خون سر خود چنین بگیسوی

چو دل شکسته چرایی بکنج ویرانه   نمیزنی تو بگیسوی خود چرا شانه

بهر ز زر سر گیسوی خود نمیگیری   حنا چرا تو بپای مو خود نمیگیری

بچشم خویش چرا پیر پر ز شبنمی   چرا تو دیده پیمار را دو اینی

کجاست باب تو و مادرت بگو کجا است   نشان سیلی از چهره تو خوش پیدا است

مگر که چنین زاری میزند زری تو   مگر بگو کسی راه برند زری تو

بیا بگو که ما و به پای پدر رحلی است   تمام فرش ز زمانه و سقف این است

تو آفتاب منیری ز روی تو پیدا است   کجا نشستن خورشید در خرابه روا است

دو که رست ترا این چنین خرابه مقام   دو روی او به دو عالم سیاه باد چو شام

بگو برای تنت کرباس می‌خواهی   برای زینب برت کرباس می‌خواهی

بمن بگو غم دل را که دل رسیده لب   اگر بکجا خاطر تو خواهشی بود فرما

اگر گرسنه شوی سفره زینت کنم   اگر تو تشنه شوی چشمه روان دارم

بان شیر و مهر آشنا بود   بگیسوی تو ...

کجا رفت این جسم پاک عریان   کجا است ... بگیسوی تو پریشان

بیا بیا که دلم گشته داغدار ز تو   بگو بگو چه کرده است روزگار تو

چه شد تمام سوال حال اینجا   رسید نوبت قول یتیم شاه شهید

ز ذوان نشاه نوبت بر بند در تشویش   ز آن جوان که نسازه ز خشت زیر سرش

چرا ز آتش دل اینقدر کباب شده   ز گریه چهره خاکیش بحر آب شده

چه نام دارد و دو زه پیکان کدام بجو   ز سنگ راه چرا سیب زیر ... شده

جواب داد که زین العابدین بیمار است   گل ریاض حسین زینت ولی پرستار

همین ز آتش تب جان او کباب شده   با غصه بسته دلم هم جدا از باب شده

فراق حسین که خسته و زارش   دو رفت زینت دو آبرو ... کارش

سوال که این لاله ریاض حبیب   تو کیستی که شبیه و حضرت زهرا

مگر ز آن شیر توهم نسب داری   مگر شناخت تو با شاه تشنه لب داری

شنیدم شه تشنه لب چو اندر گوش   کشید آه جگر سوز از سینه خویش

جواب گفت با و فاطمه حسینیم من   بنام زینب و افکار شاه تیغ من

تبسم پرور زهرا فاطمه حسنم من   ز داغ دل دو فصانه ... جفا هم من

ریاض تشنه لبان را ز سنگ میرم   گل شکفته گلستان داغ میرم

منم غریب تباهی ز تیغ بحر بلا   منم اسیر غریب دیار شهر شام

منم خرابه نشین و منم جدا زده سوار   منم که روز من از دم کشته چون شب تار

منم جسم برادر بخون کشته‌ام   خجل شوم چرا مانده ... کشته‌ام

منم که گوهر رخش بمن امام امم   و جان تو دیده ... بشام

بخود خانه خرابم فلک ز روی شتاب   کنون خرابه نشین گشته‌ام بشهر شام

شنید بند که او زینب دل افکار است   و از فراق برادر ... خونبار است

کشید آه جگر چون سنگ و دفتاد   بزینب از زره اه ... کرچیان

درون خرابه او روی غم جهانه بجو   برای ناله نمودن عجب مکان بود

بگریه همره زینب بناله گوشه نه   ز داغ آتش بجز امام جوشیده

روایت است که بند قطع گشته رسید   سه ساله دختر کی ... رسید

ز خانه همره مادر اسیر آمده بود   بطوف کعبه دل اما زد بر آمده بود

تمام پر ز روز بود زپایی تا به سرش   فلک کشیده بر غم سکینه در گوش

چو کرد همره ما در درون خرابه مکان   نظر نمود بکنج خرابه سیر کنان

نشسته دید یکی دختری چو ...   ... کشیده ز گیسو ... سنبل

... بگیسوی خود آن نیم خسته جگر   گشته بود چه ...

دران خرابه گرفتند جا غریبانه   دلگشاده بود جای کنج ویرانه
فلک خراب شوی ظلم کرده [illegible]   نه آنکه خانه ایمان کنی تخت خراب
حریم آن صحرا را زباد دیده بردی   نشانده بخرابه هنوز میگردی
ندیده دلم بجهان مشق چرخ جفاکاری   ستم شعار و دلم چشم و جفاکاری
بزیر طاق تو براهل بیت پیغمبر   مگر نبود بغیر از خرابه جائی دگر
چنانکه تاب بایشان نه درزمانه شوی   بروکه چون دل اهل حرم خراب شوی
گذشت چون سه روز بر ایشان [illegible]   شبی یزید زن خویش هند را طلبید
خطاب کرد که فرد از چو خور شود پیدا   برو بدیدن لب تشنگان کرب و بلا
بپرس حال اسیران کربلائی را   شکفته ساز گل باغ آشنائی را
جناب داد که چون آتش برافروزی   چو کن تو خبر از مهربانی خویش بروی
روایت است که آن پاک دین سلمان بود   ولی به بستر بیدار هم ز بیم اسیران بود
چو صبح مهر ازین طاق نیلگون سر زد   بعزم دیدن ایشان بفرق چادر زد
روانه گشت بعزم طواف تشنه لبان   روان شد چو خورشید در خرابه نهان
ز دور دید چو نزدیک شد بویرانه   شنید ناله ازان مکان غریبانه

در خرابه نظر کرد

درخرابه نظر کرد نوجوانی را   طپان بروی زمین دید بیکسی را
چو چشمه زنده و چشم گریان   طپان ز تراوش خونی که [illegible]
چگویم از ستم حال آن غریق الم   دو خون بصفحه رخ ز دو دیده پرنم
تنی چو موی بر آتش فتاده را دید   ز حرارت تب او کار می غلطید
تنی با آتش بجز بستر که رخ خسته   نهال بی ثمری جسم مرغ خسته
سری نهاده بخشت زمین فلک [illegible]   بتار ناله رفو کرده چاک سینه چاک
کهی ز آتش اهن پر سینه می کرد   چو شمع ز در بر جمله کسی [illegible]
گذشت ازو سر او چند بهر در شمع   رسیده تا بکنار بر بر [illegible]
نظر نمود ز نو چند دیگر که کنان   دو شعله تیغ شان بچه [illegible]
همه چو دسته سنبل بسر پریشان   تمام چاک گریبان [illegible]
ازان میانه نظر نمود فرش افتاد   دو کنده صفحه رو را دمی داده باد
ز بس نگشته پیچ [illegible]   جبین ماه وش و ملال زار [illegible]
کهی ز تاب دل و داغ دیده [illegible]   چو شمع سوختی افکنده میشد خاموش
کهی چو ناله ز جا میشد و فغان میکرد   بخون طپید چه او یاد کشتگان میکرد

مرا بهر ز خوات که دیده ام محزونش   زرین دیار کسی تو نیز [illegible]
کسی به بستر تو نیست سینه مجروحش   به بوستان تو یک غنچه [illegible]
عجب فضای فلک پر از نوائی   ستم ندیده دلم این [illegible]
شوم فدای تو پروانه نوا سوزم   دو باید کشتن شمع قد تو میسوزم
مرا که آتش داغ تو کام ده باشد   برای سوختن اینجا ز شام پر باشد
نگه به یک سخن از تو ام اندیشه   دو آن ستمگر شخص سوکل آمد پیش
ز آتش غضب آن روسیاه زرد آب   ز جسم چون گل باشد گشته [illegible]
سکینه سوی پدر کشیده و از کف بر   ازین معامله زد تازیانه [illegible]
چو دید زینب غمدیده آن کشتن را   بهم ز دیده و دل بخت [illegible]
خطاب کرد با آن روسیاه کرد   کزین صغیره برای خدا تو دست [illegible]
دمی گذار ربا آلینی باب بنشیند   دمی گذار که دیدار آخرش بیند
نشان مهر و دیدهای تر دارد   مرخصش بنما حسرت پدر دارد
چرا اذیت دگر بحکمش وصال پدر   میسر نشود دیدن پدر دیگر
پی وداع پدر روز و شب [illegible]   بیا ز شمر ز دیده در آخرین باشد

چو او بدیدن

چو او بدیدن این جسم پرز خون و رخت   ترا چه میل دگر با ستیزه [illegible]
اگر تو درد یتیمی ندیده بجهان   [illegible] یتیم نو ازی نخوانده ز قرآن
ندیده تو قهر آن ز [illegible]   [illegible] فالیتیم [illegible]
مگر ز قهر خدا در جهان نمیترسی   مگر ز راه جگر خستگان نمیترسی
ز سوز سوختگان چه خبر [illegible]   ز شیر راه نهان [illegible]
همین بس است که گوی یتیم و بی پدرش   دمی به بستر باب غریب بگذارش
کلام زینب مظلوم ان لعین بشنید   بتازیانه زدش تا ز باب دور کشید
سوار بر شتر شان کرد و بر [illegible]   دلش به پیش پدر روز و شام [illegible]
غبار زخم پر خون خویشتن [illegible]   [illegible] غنچه [illegible] تو [illegible]
دوای پدر که ازین گفتگو دارم   بهیکر تو نخن کفش [illegible]
نه کام دیده ز باب و نه حرف گفتم   روان شد ز کرب و بلا بجانب شام
فلک دمی که بهم [illegible]   سکینه را جرس کاروان ماتم گو
چو شام منزل آن شعهای [illegible]   ز راه سوختگان شام غم [illegible]
نشان شام قافله غم چو باز گشت [illegible]   برای سکن اسیر [illegible]

چو خوان

سخن چه زنوی الطفل بسته بود زکین | رسید بر کشت جهان شه ضعیفه نشین

فلک چو نخل خزانی به بار آورد دی | همیشه کار تو بر نخل بود برگ دی

به پیش کید تو دارد [illegible] | دل یکسینه بگشتی و بازوی [illegible]

چنانکه طفل حسین شد بسم [illegible] دیده تو | بروی که خاک قدوش حرم دیده تو

[illegible] خیل [illegible] چو [illegible] | چو ابر و آرد [illegible] رقیق شده

چه قتلگاه [illegible] غلطان | زمین کربلا چه لاله [illegible]

تمام با تن [illegible] طپیده کفن | درش ز شوق [illegible] دست کرده کفن

چو چشم خسته دلان [illegible] | گرفت [illegible] خون جگر [illegible]

ز پشت [illegible] گشتی [illegible] افتاد | عنان ناله [illegible]

نماند از آل اهلبیت شاه شهید | بریده حلقت [illegible] گوش [illegible]

سپهر کی [illegible] نشان دو داغ | یکی سلسله [illegible] مهربان

یکی نه چون [illegible] لب آید | بلطف [illegible] آمده

نظاره کرد [illegible] جان زهرا بود | روانه خون گلویش بروی [illegible] بود

حرام [illegible] آن آتش خوش [illegible] | زبان درآمد و خود [illegible] و اندوه

فغان کشیدن [illegible]

بعفو جرم خطا کو [illegible] ده | ز دست ساقی کوثر بحشر داد [illegible]

علی الخصوص من روسیه که جرم [illegible] | [illegible] نامه من [illegible]

[illegible] بذات [illegible] گنهکار | ولی [illegible] حسین [illegible]

چه [illegible] بگو [illegible] حسین [illegible] | ز هول حشر [illegible] لطف [illegible]

در تعزیه [illegible] عجب تعزیه واردن بحشر [illegible] و خستر زینب

با سکینه خاتون [illegible] از او [illegible] کلام [illegible]

چه روی داده [illegible] دگر | [illegible] محرم [illegible] دگر

[illegible] | محرم [illegible]

محرم آمد و گردید [illegible] | [illegible] چشم [illegible]

[illegible] | [illegible] سینه و برون [illegible]

تمام روی زمین [illegible] | فضای [illegible] فلک [illegible]

[illegible] زمین [illegible] طوفان | [illegible] افلاک [illegible] خون [illegible]

[illegible] | یکی [illegible]

چرا که کشتی آل نبی [illegible] | [illegible] چشم [illegible]

در [illegible]

فغان کشید بنوعی [illegible] | شنید [illegible] امام تشنه لبان

زبان گشود بعرض دل [illegible] | [illegible] دست [illegible]

بگریه گفت که ای پادشاه کشور دین | نظاره کن تو حال دل [illegible]

[illegible] | دلت برای [illegible]

نهاده اند [illegible] دشمنان [illegible] | بکام [illegible] حرم [illegible]

[illegible] | برسمان [illegible]

[illegible] همیشه [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] تو

ز دست [illegible] | [illegible]

دگر [illegible] ظلم تازه [illegible] | [illegible] شام [illegible]

ز فیض [illegible] | ولی [illegible]

رسیده ام [illegible] | [illegible] گردم

روا مدار [illegible] | [illegible]

روا مدار [illegible] گردم | رسیده ام [illegible]

[illegible] کوتاهی | با [illegible]

طلب [illegible] خون [illegible] شهدا | ازین زمین خراب [illegible]

چرا که قاصد [illegible] | [illegible] چشم [illegible]

[illegible] آمد | [illegible] زمین [illegible]

[illegible] افلاک [illegible] | زمین [illegible]

ستم [illegible] صف [illegible] | [illegible] حسین

[illegible] | [illegible]

[illegible] تشنه لبان [illegible] | [illegible] ظلم [illegible]

[illegible] | روان [illegible]

رسید [illegible] ظلم [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] لاله [illegible]

[illegible] | [illegible] بوی

[illegible] | ز فرق [illegible]

[illegible] | [illegible]

شه ز راه بر گور با دیده جهان — رسید چون به قبر برادر روان
بدان غمین اثر قبر شه ان آوند — بدین ترانه با وصل خویش بگشاد
وین رباعی [illegible] شعر [illegible] شد — نهان ببلبل اگر در دل تو با شد
چو گور دید گلستان شاه مردان را — باب داد ز خون جگر گلستان را
ز دعش بر [illegible] فتاد از پا — بدین ترانه ز سوز جگر کشید صدا
هوای [illegible] غم [illegible] سلام علیک — شکوفه چین باغ جان سلام علیک
چرا ز بستر [illegible] — زبان پناهی ورای [illegible]
شوم فدای تو ای [illegible] — چراغ راه هدایت [illegible]
چرا ز دیده نهان گشته فدات شوم — صدا برار که قربان صدات شوم
فلک گرفت ز من دیده [illegible] — ولیک ماند بمن در غمت [illegible]
چو ماه من رخ چرخ و فلک [illegible] — چو من نزد و ز تو چرخ [illegible]
شوم فدای تو کو [illegible] — ز مهر صبح و صباح [illegible]
کنون به چاره نمانم که بی پناه شدم — ز [illegible] کشیدم غبار راه شدم
شوم فدای تو زین گر نه دگری — مرا بیا تو یکی [illegible] بپذیری

چو در زمانه

چه در زمانه نکردی دمی فراموشم — تو قبعت که اکنون [illegible]
چه [illegible] دل خسته زنده [illegible] — مرا ببر [illegible] و لا کرام
چو [illegible] حسرت [illegible] — پرید طایر روحش ز شوق از قفس
بشوق [illegible] — کشود دیده و [illegible] خدا
روش [illegible] — چو پیش [illegible]
پس از [illegible] — ز دست ساقی کوثر [illegible]
خوش آن کسی [illegible] — سواد دیده ز نور [illegible] روشن
بزرگوار خدایا بحق [illegible] — بحق [illegible]
بحق حضرت زهرا [illegible] — [illegible] الشوق [illegible]
بحق [illegible] حضرت حسنین — [illegible]
بحق [illegible] — علی [illegible] بمهدی [illegible]
که [illegible] — سواد دیده [illegible]
خطاب کن [illegible] — بحق [illegible] گردد
برای تعزیه [illegible] — [illegible]

وین غزل [illegible] — گو برای خدا وصف [illegible]
چو این کلام [illegible] — کان شود که محبوب [illegible]
جواب گفت چگویم [illegible] — و در [illegible]
من غریب که در این [illegible] — بجز شکوفه حسرت [illegible]
ز دست برده [illegible] — عصای [illegible]
[illegible] جوان [illegible] — طبیب [illegible]
[illegible] — علیل [illegible]
[illegible] — [illegible]
شما که [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] جوان [illegible] — بیان کن [illegible]
چو گور دید [illegible] — جواب داد [illegible]
[illegible] — ولی بیان [illegible]
[illegible] — ز بوش [illegible]

همیشه ورد زبانش

همیشه ورد زبانش [illegible] — [illegible]
چو این کلام [illegible] شهزاده [illegible] — [illegible]
[illegible] — زبان [illegible]
[illegible] — که نام [illegible]
[illegible] — شهید [illegible]
کنون [illegible] — [illegible]
ای [illegible] — [illegible]
ای [illegible] — [illegible]
[illegible] — چون [illegible]
اکنون [illegible] — [illegible]
چو این نوای غم افزا [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
شوم فدای [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

سلام من برسان باد در غمخوار … پس از سلام بگو گفت زینب افگار

و من ز هجر تو مادر غریب و چار شدم … ز هجر تو [illegible] روزگار شدم

نه دیده دیده ام و صبرم ز گریه خواب بخواب … به بوستان ستم زینب شکسته شده خراب

ز جوی دیده او بسکه لاله سر زده است … صدای [illegible] بگوش [illegible]

گرفته و من غمسم ز چو طفل بیمار … همین نمود و محروم شد ز وصل حق

بدو و او همه طفلان شه به غم شیون … باو بهانه مادر گرفت حسین

رو آمدست … [illegible] … [illegible]

ز دیده های ترش [illegible] … کلام ناطق حق این کلام گو بیان

روم بشوق کنون جانب رسول آمده … اقول و اشهد وان لا اله الا الله

چو این کلام ز لفظ [illegible] نمود … ز جسم روح شریفش [illegible]

ز خاندان [illegible] … بچرخ مضطرب احوال [illegible]

ز تحت و فوق فغان [illegible] … ز آسمان و زمین بانگ [illegible]

فرس رسیکای [illegible] آل عبا … گذشت [illegible]

نمانده تاب که گویم تمامی ماتم … گرفته راه [illegible] قلم

[illegible]

بیا برای خدا تا بجای نعمان … به این بکاک شیر خدا شد مردان

نشانده دست بخون چرخ رکن ایمان … بگردش [illegible] ماتم [illegible]

چو این شنید از آن شاه زاده [illegible] … چو اشک دیده ایشان [illegible]

رسیده چون بدر خاندان [illegible] … [illegible] هزاران [illegible]

به پس رفته چو نعمان بحشم [illegible] … نظر نمود [illegible] شیر خدا

کشید آه و گفت [illegible] … چو دید شیر خدا را [illegible]

[illegible] شرع رسول [illegible] … گذشت نوبت زوج بتول [illegible]

درین قضیه [illegible] … خدا [illegible] کار نعمان

مخدرات علی [illegible] … ز بانگ ناله [illegible] فلک [illegible]

چو طفل [illegible] … تمام مضطرب احوال [illegible]

ز بانک [illegible] … [illegible] دیده [illegible]

خطاب گفت [illegible] … [illegible]

براه [illegible] … [illegible] مرهم [illegible]

طبیب المم در جهان محمد [illegible] … جراحتم [illegible]

[illegible]

بس است جای دگر خرش [illegible] … وصال [illegible] کوثر [illegible]

رو [illegible] پس از دفن [illegible] … روان به بیت حزن [illegible] حسین

بره گذر [illegible] ره خرابه دیده … ز دان خرابه [illegible]

[illegible] در حزن می گفت … ز دست چرخ باحوال خویش [illegible]

[illegible] … چه گویم [illegible]

همین [illegible] … [illegible]

بکنج [illegible] … [illegible]

[illegible] لطف [illegible] … [illegible]

چو این نوای حزین [illegible] … [illegible] خرابه [illegible]

یقین [illegible] … ولی [illegible] اهل بیت [illegible]

شد [illegible] دو دیده تر … روان به بیت حزن [illegible]

دران خرابه [illegible] … ولی [illegible] نوری

ز زان شوال [illegible] حسین … [illegible]

[illegible] … [illegible] شده

رسیده وقت وصالش [illegible] … [illegible]

خوش چه [illegible] … [illegible]

رو [illegible] … [illegible]

ز دست [illegible] … [illegible]

رسیده [illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

خطاب [illegible] با امام حسن … [illegible]

وصیت [illegible] … [illegible]

[illegible] سبط [illegible] … [illegible]

خطاب گفت [illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

شنید زینب [illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

[illegible] … [illegible]

ولی ز شعشعهٔ مهر من دچار مسکر دید / تمام چشم ره انتظار مسکر دید

مخدرات مرا چو گوهر نوشت عفت / با حسن بیت من امروز داد اول سبقت

مکن شتاب تو در ماتم پدر زینب / درین نتیجه طبع اول بهار تعب

کلام من ز ریاض الم زدم بر / با جهت ده و در زین بگو که شرار

غم حسن گنبدت همچنان ز جانش / درسر گذشت من از خاطر تو عبارت

ز بسکه خون ز سر شاه دین روان گشت / بگفت این همه زوال سرگران گشته

چو دین عالم [illegible] با غم شین / گرفت دامن اطفال حضرت حسین

بگریه گفت عزیزان خود و بگیان ترم / برادران ستم پرور به خون گلم

نظر کن [illegible] حال رکن ابا / فلک کنیه برایش ز لطف نعمان را

بگو بیا و به این حال شاه کوثر / کند معالجه شاید جراحت حیدر

روان شدند پس آن پیک [illegible] / ز خانه جانب جراح از برای دیده

چو ابر گریه کنان آن دو مصطفی [illegible] / روان شده بتفتیش حسن نعمان

ز دور چو غنچه به روی [illegible] / زبان خویش نمود چشم گریان

ز فرط گریه آن پیکان ز حال [illegible] / و عندلیب نوا خوان [illegible]

خبر نداشت ز احوال [illegible] / ز جرح جوهر [illegible]

[illegible] نظران کل [illegible] / [illegible] بخون [illegible]

چو دید دیده ز دست ستم جبین حسن / دریده اند گریبان خویش تا دامن

ز جور رای باغ نوبا و دار رسول / زده بکاک [illegible] عمامه چون [illegible]

ز خون خود شده گلگون [illegible] / گرفته مهر بخون [illegible] دو ماه منیر

چو این نشانه ز بس غمین گردید / دریده جامه و [illegible] ز فوق خویش کشید

دویده بر سر راه از پی خبر گرفتن / بگریه گفت [illegible]

دلا اگر ز اغرق تو سینه / بگو فدای تو گردم ز تو چه دیده

شوم فدای تو [illegible] گریه [illegible] / چو میروی بسفر [illegible]

بگو ترا ز کجا عهد زین جز جویم / جواب [illegible] با طفلان [illegible]

هنوز غم [illegible] / هنوز دیده داغم [illegible]

هنوز ماتم آن [illegible] / و داغ دیگرم آمد بجان [illegible]

دمی تو دیده حق بین خویشتن واکن / ز لطف درد دل بیکسان مداوا کن

پی تتبع ما پیکان زبان بکش / بپرس حال [illegible] خویش ای مولا

دمی تو دیده حق بین خویشتن واکن / ز لطف درد دل بیکسان مداوا کن

پی تسلی ما پیکان زبان بکش / بپرس حال [illegible] خویش ای مولا

رو آیت ده [illegible] / [illegible]

[illegible] درد و غم [illegible] / ستاره [illegible] دیده من

[illegible] گلگون [illegible] / [illegible] درد [illegible]

[illegible] شاید ز جان [illegible] / [illegible] آزاد

[illegible]

رو آیت ده شاه کشور تسلیم / [illegible] دیده [illegible]

[illegible] زبان آن زلال [illegible] / [illegible]

[illegible] گذشت من اکنون [illegible] / [illegible]

دلم [illegible] / [illegible] چراغم افروزد

مرا چه غم [illegible] / ز خون [illegible]

[illegible] دوست [illegible] / [illegible]

[illegible] / دم [illegible]

[illegible] / [illegible]

بوی [illegible] / [illegible]

رو آیت ده آن [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

رو آیت [illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

که رخت جان من از تاب تشنگی زایل / هزار و سی و شش ره گوید حاتم مقبول
بگفت این و زخود رفت از تشنگی بود / چنانکه گوید همیشه لب تشنه معبود
ز تاب داد چرخ پیدار شد / چنانکه گوید چرخ بیکار شد
درین پرده داد که هر شکسته کند / خمیده و خاک زمین رنجور گشت
روایت است ز روح الامین چو گشت خبر / کشیده و جبر [illegible] ز نور جگر
میان ارض و سما گشت جهان [illegible] / و شد بفرق جهان خاک [illegible]
گسیخت رشته این پود و تار و او [illegible] / نگشت پشت رسول کبار و اولیا
غبار ریخت جهان دین عزا گم شد / ز سر گذشت علا نوبهار ماتم شد
ز آب تیغ ستم آن نهال شد سیراب / فتاد و صاحب سر بر زمین محراب
ازان صدا همه ارض و سما بجوش آمد / بجا نمی همه سر سیمه گشت هر که شنید
روایت است که ام حریم شاه عرب / شدند شیعه تحقیق [illegible]
چو این صدای غم اندوز بگوش شنید / رخ [illegible] چنان شهره چه خبر گردید
بهوش باز چو آمد بصد [illegible] / روان گشت غمین سوی مسجد حسنین
ز هم [illegible] دیده خونبار [illegible] کاش [illegible] زایل / خطاب کرد ای جابران بخون [illegible]

شوم فدای شما

شوم فدای شمای دو گلشن دین / شکوفه چمن باغ حضرت یس
ز جستجوی پدر پس ازین میان شد / قدم ز خانه بتفتیش رنجه فرمایید
نظر کسی بکی شه علی امام کرام / همی رسد خبر ناامیدی اندر و بام
ازین خبر حسین [illegible] رسید صبر و قرار / روان شد بتفتیش آن امام کبار
شدند در حسن مسجد چو آن دو شهزاده / پی سراغ پدر آن دو نخل آزاده
بان دو غمزده شیر خدا نشان داده / روان شدند بپای امام و شاه
حسن گرفت سر باب خویش در کنار / شد از شراره آه خروش شعله دار
نهاد سر بکف پای او حسین شهید / ز جوش دیده خود آب داد تیغ [illegible]
چو بلبلان بگل روش نوحه خوان گشته / بااین نوای غم اندوز هر دو گشته
و در مدینه حرم نبی فدات شویم / صدا بلند [illegible] فدات شویم
بخون نهفته چرا عارضت چو لاله زر / جدا [illegible]
[illegible] که ز پا نهال [illegible] / [illegible] چو ما بخون ناخن [illegible]
حالا که ستم کرد برت [illegible] / خدا رحم [illegible] ز اهل [illegible]
فدای جان تو گردیم دیده ما گشت / لطفهای [illegible] پیان فرما

فرض امام پس از عهد رخوای مرجان / وداع کرد باشان لطف گشته روان
رسید چون بدر خانه خوابه قنبر / فتاد بر کمر الجناب حلقه در
اشت ناظر یعنی مرو که بیتابم / پی شنای تو محرومیت حلقه بابم
چه شد فدای تو گشتم ز جام غم / ولیک جب تو رفته است رزدام
تمام بر کوی تو ایم قربانی / تو ای امام زمان جهاد ز [illegible]
روانه گشت از آنجا امام هر دو جهان / بسوی مسجد بقصد اطاعت یزدان
رسید شمع شب قدر چون بخانه / سلام کرد بروح نبی رسول امین
رسید تا بمحراب از پی طاعت / نزول کرد بمحراب آیه رحمت
ز شوق قامت محراب در تبسم شد / ز فرط گریه او موج چاه زمزم شد
ادای نافله چون کرد با خضوع خشوع / و ز افق سحر روز حشر کرد طلوع
ازان مکالمه کز صبح رهبر بودی / یقین که تا بدم حشر دیده گشودی
ولی که رحمان غم شنیده آمده بود / چو چاره سینه خود در رسیده آمده بود
رسید گذشت علاکه خبر نشنید / سر بربسته میان مسجدی چو اورشید
روایت است که آن ملعون [illegible] / رحلا نمود بمردان [illegible] نماز

هرآنکه باده

هرآنکه باده کش جام خواب غفلت بود [illegible] / بصوت ساقی کوثر ز خواب دیده گشود
ازان گروه لعین ابن ملجم نام / چو ابو یزید خورشید امام همام
نمود عهد چنین با هوزه دوران / پسر بر ز [illegible] شیر [illegible]
برای قتل چو لکیه بود آماده / بزیر خرقه [illegible] تیغ زهرآگین داد
ز راه کینه بمکان [illegible] صف اول / پی از راده [illegible] امر مستعجل
چو شاه دین بتضرع نهاد سر بسجود / ز جای خویش [illegible] و بدست [illegible]
حواله کرد بفرق امام دین شمشیر / نشاند تیغ بفرق [illegible]
برآمد از دل پر درد آن امام صدا / [illegible] ستم از غم این روزگار [illegible]
رباعی از [illegible]
رز ضرب فرق شاه مردان حیدر / [illegible] اگر ز عاشق داری [illegible]
معشوق [illegible] [illegible] / عاشق ز شغف [illegible]
از [illegible]
ز تیغ ستم چو فرق حیدر شد چاک / از [illegible] سر [illegible]
[illegible] چون ساقی کوثر دل / [illegible] فلک [illegible]
از [illegible]
در میان [illegible] حیدر [illegible] / [illegible] چون ساقی کوثر زد
وقت رفتن زین چمن آن لاله [illegible] / [illegible] خونین [illegible]

زباب خویش چو زینب شنید حرف فراق | زناله گشت درای جنازه آفاق
بگریه گفت که یارب بداد کن دگر | که نصیب بلا پناه مجید را
بمن غم و الم بحر مصطفی کافیست | مرا مفارقت سید النسا کافیست
دگر ز تاب ستم طاقت فراقم نیست | بجز بناه تو ای باب اشتیاقم نیست
در آن شب آنکه بکرد حضرت باری | ز چشم اهل حرم گو سیل غم جاری
نخورد می زملاقات دوست می آورد | ز چشم اهل حرم شد ز گریه خون آلود
بنجم کوکب طاعت چو آشکار شد | ز سپهر امامت بگریه بر پا شد
هنوز زهشت جگرگون خود وضو کرده | بسوی طاق ز زنهار روان گرده
قدم بصحن سرا چون نهاد میر حجاز | فلک کواکب خود در نیاز ریخت براز
خمیده قامت افلاک از پی تعظیم | زمین ز جلوه او گشت نقطه تسلیم
پی ثنای وی از قدسیان برآمد شور | فلک بدیدنشان شد چو غار زنبور
بحر شب زر دود گشت بر چیده | چنانکه راه روی بشیدی دیده
نهان ز چشم فلک زد طناب مطلوب | رسانده‌ها که نگنجد بفهم شه محبوب
عرضها نتفرح عبادت قاصد آن | یکی رسیده بمقصد یکی هنوز براه

غوص دشت

غوص در دشت در آن شب امام جهان | بدوست رازو نیاز ریخت چندان
ندانم آنکه بجز طاعتش نبود مآل | برای عفو که از غم نبود فارغ بال
ز نصیحت چو شنید غرق سر آمد | یقین که راز و نیازش غبارش نابود
بباب معرفتش چونکه آشنا بود | به بحر رحمت آن شاه در شنا بود
بابدوست کند هر که خون خویش سبیل | جهید غیرت که مرغ آتشش جبرئیل
چو پا نهاد بصحن سرا امام کبار | زدند دهن آن شاه هر طرف منقار
زنشسته زبان شکار کنند | نه فقد تیغ بود جان خود نثار کنند
ولی چو بود بیابان زخوض معطل | که پای خود نکند از درون امام عرب
گرفته دهن او در دعا میکردند | بر خلقش بهمین مدعا میکردند
نیافت زینب غمگین زبان عزا | ولی شنید که گفتش سلیمان
صد زبان غم اظهار مدعا میکرد | بجان زار زبان بسته گان دعا میکرد
ولی ز شوق الهی چو او بدون | خطاب کرد که مرغ آسمان بیان مضمون
که ما تکم الهی بالعلیم الاحباب | فانفروا لح الطیر بالطیور الدار
شما با ما تم من نوحه بکیند حیف | ولی آماده‌ی تعیش بی تا نشیف

روایت کعبه... ز کعبه بر آورد

گهی که کعبه بر ابش سیه کند در بر | گفت گریه خونین با وز حق گذر
روایت که چون شد جدا ز امام | گذشت بر شه دین نوزده شب از ایام
چو شب بنور ضیا شمع جمع محفل راج | چو شب بر تبسم غروش ستیزه المعراج
چو شب بهام شیر خدا سیه پوشی | چو شب بطلعت صبح و صال بنی هم آغوشی
چو شب زنافه گران بارکار روح آلود | چو شب بدیدار آفاق سرمه آلود
در آن شب از غم عشق مه سپهر جلال | فلک نشست بخون تا کشید تیغ هلال
در آن شب از پی شوق لقای ذو الجلال | زخود جدا و بجانان قرین شد آن شب علی
امام دین گهی از هشت خود و غم گرد | گهی بکعبه سینه خویش رو میکرد
پی نیاز گهی در رکوع و که سجود | شده هلال و ز ده حلقه بر در معبود
گهی بحجره اطهر بر قدم میزد | پی مفارقت خویش فال غم میزد
گهی زینب غمدیده همزبان میشد | گهی بحضرت کلثوم توامان میشد
گهی گرفت حسن را بسینه گاه حسین | ز سینه آه روان گو کشت از رسین
گهی بر آه جانان یاد از سفر میکرد | گهی سفارش اطفال بی پدر میکرد
چو دید زینب غمدیده اسیر بلا | که گشته مضطرب احوال آن شب ابتلا

نشان لبه خون

نشان لبه خون چشم اشکبارش بود | میان سینه جدا غم جان بیقرارش بود
گرفت دهن باب بزرگوار بکف | سؤال کرد زان در پاک کعبه صدف
که ای گرامی اینجا و ناخدای امان | رخت ابنیه گریه کرسی طوفان
گهی بناله حدیث فراق میگوئی | گهی بهانگ سرره آفاق میجوئی
ترا چه شد که بجوال خویش حیرانی | نحو خدای تو جانم چرا پریشانی
اگر تراخبری باشد ای امام کبار | برای خاطر جدم بمن بکن اظهار
چو این شنید ز زینب امام عجب جواب | ره سرشک ز بحرین دیده بگشاد
خطاب کرد که ای مادر یتیمانم | رسیده وقت خزان گلشن گلستانم
چرا که شافع روز جزا رسول عرب | بمن رسانده نوید وصال در این شب
در آن دمی که سوی روضه جنان شد | بباغ عاطفت ایزدی روان شد
پی نوازش مهمانیم رسول بچید | ز لطف وعده شهادت قدری بمن رسید
از آن زمان که دمیده از صبح وصال | شدم که خفته بستر ز اشتیاق وصال
ز بسکه شوق ملاقات میزباب دارم | بخویش ابنیه چطاقت ز دوران دارم
رسید وقت که من از شما جدا گردم | بخلد همدم و همراز مصطفی گردم

ازین سو دلبری کف زینب مضطر — ولی جواب نیامد از آن نعش مطهر

دو دیده ظاهر نو عروس بدید تر — فتاد بر سر جسم برادرش اکبر

بگریه گفت نظر باز کن برادر جان — دمی بخواهر خود در نگر برادر جان

ببین وعده تو چون بخیر عروسی ما — [illegible]

عروسی که نباشی تو شمع انجمنش — خدا کند که نبیند دگر ز خون کفنش

بیا ببین که ز خون چهره دامن نگار است — گل عروس چه زد بر سرم فلک خار است

مرحبا لکن ای تشنه شهید جفا — ز غیر خون بکف خواهرت حنا

عروس بهر حجله کی شب با دل پر درد — [illegible] خون غرق کشته های پر درد

به قتلگاه ز افروخت آن جوان — چنان که فاطمه آمد ز حشر گریه کنان

عروس شاه شهیدان بدید پر غم — بخیمه گاه روان گشت اهل بیت حرم

خطاب کرد به زینب امام زمن — که تو امام جهانی بخلق بعد ز من

ترا فشانده بدشت بلا نخواسته اند — شهید معرکه کربلا نخواسته اند

با این محن شه تشنه با دل پر غم — گرفت دشت و آمد و سوی اهل حرم

بزرگوار خدایا بحسرت شهدا — باه و ناله بحق کشتگان کرب و بلا

بربی پناهی

بیار او سر خود در رکاب [illegible] — بهوس و بوس آن جان خسته پیامم

هر آنکه تخم محبت درین بیابان کشت — ازین دیار رنجی در میان رفته بهشت

کناره کردن ازین شرط یاوری نبود — درین طریق برادر [illegible] بود

چو این مکالمه فرمود سید سجاد — باه و ناله خطابش نمود امام عباد

ز ناگه ز طرف خیمه گاه خونفشان شد — ز آه و ناله غم محشری هویدا شد

رسید زینب مهجور با فغان و خروش — [illegible] راز عجب کرد در خروش

روانه مادر قاسم بدیدن عروس — ز زنده گی شده آن داغ دیده ام مایوس

برخ نقاب عروسی فکنده از ماتم — بدل مصیبت و در سر نوار پرده غم

ز دست ظلم مخالف بسوز شیون شد — نوار ناله رسانده بدست گاه [illegible]

روان بخون دل رنج زین از دل زار — ز دیده خون جگر چون حنای دست نگار

بقتلگاه رسید آن بلاکشان — نگاه کرد خون شده جاری بکربلا [illegible]

چو دید زینب خونین جگر ز غم اکبر — ز او فتاده بجان آتش دل پیکر

بگریه گفت سر عمو خاک بر تو باد — چه حالت است مر این فدای [illegible]

نه بهر دیدن تو دل خسته آمده ایم — برای خاطر قاسم به عروسی آمده ایم

بیابد عجوبت

بربی پناهی آن خسته کان تیغ جفا — بجان فدا ز ان پیکان زر ره وفا

به تشنه کامی فرزند سید ثقلین — بخون ریخته ناحق امام حسین

به رحم کن ز کرمت به شیعیان علی — بجان حضرت پیغمبر و بجان علی

خصوص شعله در ماتم شهیدانست — چو شمع سوزد که از زنش همیشه بجانست

واقعه در شهادت ز آتش گنه ای پادشاه بنده نواز معاف کن [illegible]
من غلام [illegible] به بحر رحمت این شعله را بآب انداز [illegible]

دگر طپیده بخون شفق دیده هلال — عزا گرفت [illegible] ظاهر شده از [illegible] هلال

چه شد که صبح تو چادر سیاه دریده — چه روی داده که خورشید سر برون دیده

زسر گذشت که با زاین [illegible] — بخاک غم زده [illegible]

[illegible] — ز گریه [illegible] شده [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — چه شد که [illegible]

اگر غلط نکنم [illegible] شیر خداست — [illegible]

[illegible] رسول — [illegible]

بیابد عجوبت این نوجوان که ناشاد است — مگن [illegible]

عروسش آمده از خون تو حنا بندد — [illegible] از این [illegible] خون [illegible]

چرا بدعوت این خسته جان نمی آئی — چرا بزم [illegible] نمی آئی

با التماس عزیزان تو دست رد مگذار — برادر و پدرت را ز [illegible]

پی قتل زین العبا علی اکبر | نشست از پی تعظیم با تن چو سر
گذشت از سر تعظیم گفته برپا | اشاره کرد بدین شمع پیشتر فرما
ز اشتیاق ملاقات با نجل اکبر | برکشید چو جان جسم آن شه یکجا
دو دست خویش برآورد آن [illegible] | فکنده در بر دوش برادر محزون
شدند هر دو بهم متصل چو گردن طوق | ز پا فتاد چو تیغ و ز هوش رفته ز شوق
ز جان و هوش جدا گشته زار گریه کنان | برنگ نرگس شه مرکز [illegible]
درین معامله او از زمین بگردون شد | بچشم چرخ ز رشک غم اشک خون شد
کسوف ماه از این غم بر آفتاب افتاد | ز غصه ماهی بحر هوا در آب افتاد
نظر کنان شه زین چو کوفیان کج | ز دیده سیل بر رخسارها روان کردند
ز ران طرف شه [illegible] تشنه کار [illegible] | ز زیر کردن زین العباد [illegible]
نشسته بود بجز چشم انتظار براه | که یک نظر نمیند چرا ز منزل آه
چو انتظار رشته دین گریه و زاری | گذشت ز آنکه نتواند نمود خودداری
روانه گشت سوی قتلگاه با تشویش | که تا سراغ نماید ز نور دیده خویش
در آن میانه چو آمد امام تشنه لبان | برای سید سجاد هر طرف گریان
رسیده

رسید و دید که زین العباد با اکبر | فتاده است بخون و بخاک در بستر
خزان نموده گلزار نور دیده او | بهار گلشن برق ستم رسیده او
شکوفه است ز راه وفا گریبان هم | نهال لب به لب و بوته گلشن هم
بروی نعش برادر فتاده رفته ز هوش | گرفته خاک سر کشش در آغوش
دو دیده چشم شریف وی از زمین برداشت | سرش ز خاک غم آلوده چو جسم علم برداشت
بگریه گفت که ای روشنی دیده تر | فدای جسم ضعیف تو باد جان پدر
تو آمدی که بدعوت بیاوری اکبر | نه آنکه همره اکبر روی بسوی سفر
تو آمدی بر تشنگان ز روی آب | که بهر دعوت قاسم طلب کنی اصحاب
کنی گذر دگر سوی شان ولادت تو | چنان نمی چرا دیر شد رسالت تو
ز غم سر نگونش شاه چو سید شهدا | چکید قطره اشکی بروی زین عبا
چو قطره جان بنشانش رسید بوی | که دیده پر خون خود بروی [illegible]
بناله گفت پدر جان فدای مظلوم | تکلمات شهید انتظار بود معلوم
ز ماجرای ستمدیدگان چه عرض کنم | برای خویش کنون گفتگو فرض کنم
چه خوش بود دمی از خصم تو زندگی رضا | که چشم جسم برادر درین زمین بلا

درین مقدمه امداد او ضرور بود | گناه کردن از آن یکسر اگر تو دور بود
بغیر تو پدرم را بگو که یاور کیست | بروز تنگ مددکار جز برادر کیست
من ستمزده دلخسته و زار آرم | به بستر غم و محنت فتاده بیمارم
نه حالتی است که در خدمتش قیام کنم | نه طاقتی است که در امرش اهتمام کنم
روان حضرت عباس چون ز زین علی | شنید شرح عروسی قاسم داماد
اگرچه گلشن فردوس جایگاهش بود | زبان حال ولی از پی جواب گشود
بگریه گفت که ای نور بخش دیده تر | سلام من برسان بر جبین تشنه جگر
بگو برادر در خون طپیده است عباس | نمود عرض که ای شهریار زمره ناس
تو اطلاع ز احوال زار من داری | خبر ز حال دل بیقرار من داری
سزد که جامه جان را ز شوق پاره کنم | ولی چو دست ندارم بگو چه چاره کنم
جدا از آن تو دستی که چنین دارم | به این که شاه دل در سینه دارم
دگر بگو که خدا را بدست باید بست | مرا چه پایه و رسم است چون ندارم دست
کنون که پای خجالتم آمد به میان | بجان دریغ ندارم ولی ندارم جان
چو این مکالمه زین العباد شنید از عم | بجانب دگران رفت با دل پرغم

بهر قتیل شهید گریان بیانه رسید | پیام تو ز که گفت و جواب نشنید
رسید چون بسر پیکر علی اکبر | کشید آن بدن پاره پاره را در بر
نهاد روی بروی وی بناله و افغان | بگریه گفت فدایت شوم برادر جان
پدر ز مقدم ما چون روانه از عقب است | بیا بخدمت او که نمی‌شود غیبت
عروسی پسر عم تست قاسم آرا | بیا و خاطر او ز انتظار برآر
تو بحجله قاسم ز بهر خاطر تو | با انتظار تو آنجا نشسته مادر تو
بیا که خاطرت از خون دل خضاب شده | خضاب کرده دل پرخون [illegible]
برای خاطر قاسم ز خون پیکر خویش | بیا به بند حنایی بدست قاسم خویش
ز همت غم ماتمیان و زاه محزونان | شده است حجله بر آب [illegible]
درون حجله چو تو عزیز بی سرا باشد | [illegible]
گذشته است دران کارها ز خوشحالی | شده است بزم خوشی جای دوستان خالی
بدین سر پر خون بگیر که رفته است | سری که نعش بود [illegible]
بیا بجوش [illegible] دیده من | دمی ز رفته بی حال تو یاد آید
رو [illegible] که بعد از کلام شه [illegible] | نماند طاقت [illegible]

چو این خطاب شه دین از امام [illegible] شنید
بزود دل جگرش خون شد و ز دیده چکید

نمود رو بسوی زینب آن امام زمن
بگریه گفت که ای [illegible] کش من

کسی نمانده ز مردان مرا بجز داماد
تقیبان [illegible] خواهر سید سجاد

جز او [illegible] شهید [illegible] بود از این شادی
طلب بکن شهدا را ببزم دامادی

[illegible]
ز قتلگاه ببر تا بنه بپیش سامان

[illegible] نمانده کنون [illegible] کسی خبر [illegible]
ببری [illegible] چه شادی [illegible] گرد

[illegible] تکان بکن [illegible] که خبری
[illegible] هر دو [illegible] خبری

[illegible] سرور دین [illegible]
روانه [illegible] بسوی [illegible]

نظر گرد و سوی کشتگان حسین شهید
چو تیغ [illegible] شهید [illegible]

فتاده چون [illegible] و بکشته [illegible]
سلام کرد و [illegible] با بیان گوی وفا

پس از سلام [illegible] گفت عابد [illegible]
پی صلای عروسی رسیده [illegible]

خبر کنید ز عروسی شنیده [illegible]
چو [illegible] که [illegible] گرفته جنا

مرا به بزم عروسی کشتگان [illegible]
به بزم عروسی شوید آماده

[illegible] جسم شریف [illegible]
برنگ صورت [illegible]

رسید اول

رسید اول بر آن [illegible] خسته جوس
در آن میانه غریق محیط خونش دید

[illegible] ببزم آن که مقدار
باد ای عالم بر وقت حضرت عباس

به باد رفت [illegible] آن که تیغ آن امام
به باد دولت زد دیده [illegible]

نظر فکنده چه بروی بگریه و زاری
بروی خاک چو عباس نام عباس

بخاک [illegible] فدای تو باد جان درم
ز خون نمود چو گلزار لاله عباسی

بیا به بین روش چرخ آبنوس [illegible]
بگوش [illegible] ز نو منصب عزاداری

بیا که دعوت قاسم [illegible] آمد
چه شد [illegible] کشته جدایی [illegible]

بیا که روز نوای عجب [illegible]
طرح [illegible] در عزا عروسی

درین [illegible] ماتم [illegible]
خزان ماتم [illegible] شد و بهار آمد

یقین [illegible] فرصت نیست [illegible]
نه [illegible] نمود نو عروس

ولی در آمدن دعوتش [illegible]
بسان [illegible] عروسی قاسم

تمام اهل حرم تشنه [illegible]
برای [illegible] لبان با زعفران کن

برادر تو [illegible] دیده [illegible] آورد
از آن زمان که [illegible]

بیاد کار [illegible] نور سیده آورد

زدود [illegible] ماتم [illegible] سرور [illegible]
جگر کباب حسینی [illegible]

صدای ناله برآمد ز سینه [illegible]
ز آسمان و زمین و [illegible]

برای بستن در خون [illegible]
شهید راه رضای خدا امام حسین

روایت [illegible] که چون داد مر [illegible]
[illegible] مادر [illegible]

فضای کرببلا شد [illegible]
ز [illegible] قوم جفا [illegible]

ز [illegible] فتاده [illegible] خون [illegible]
زمین کرببلا [illegible]

بسی [illegible] تشنه کام امام حسین
ستاده بود [illegible]

بهر طرف نگران دید [illegible]
بغیر العطش کودکان [illegible]

[illegible] که خود [illegible]
[illegible] قاسم [illegible]

ز [illegible] خیمه چو ماه دو هفته [illegible]
خطاب [illegible] مقتدا [illegible]

روا مدار که از کشتگان جدا باشم
[illegible] زندگی خویش مبتلا باشم

[illegible] خویش [illegible]
که جان فدای تو سازم [illegible]

چرا که نزد محبت [illegible]
مرا برای فدا کردن تو ساخته اند

چو دید شاه شهیدان [illegible]
جواب داد [illegible] دگر است

بیا بکنجه

بیا بکنجه داری [illegible] بر سر
زنیده [illegible] دختر من

بیا ز عمر زمانی چو فرصتی دارم
امانت تو [illegible] شوق [illegible]

شنیده ام [illegible] قاسم جوان [illegible]
[illegible] ناله [illegible] رسیده

گرفت [illegible] زلف [illegible] را
[illegible] جمعیت پریشان را

[illegible]
خراش [illegible] خورشید [illegible]

بگریه گفت فدای [illegible]
هلاک [illegible] محبت [illegible]

چرا [illegible] عروسی [illegible]
خطاب [illegible] شاه [illegible]

عروسی [illegible] چکار آید
[illegible] شادی [illegible] بیار آید

چه شد [illegible] قاسم [illegible]
بگریه گفت [illegible] لب [illegible]

شنید شاه شهیدان [illegible]
پی تسلی [illegible] کشیده [illegible]

بگریه گفت [illegible] زدل [illegible]
بود زمان عروسی [illegible] مبارکباد

جواب داد [illegible] خون [illegible]
[illegible] عروسی [illegible]

چرا [illegible] قاسم کسی [illegible] آید
[illegible] ز [illegible]

چرا [illegible] دوست [illegible] خویشان را
کسی ندیده چنین [illegible]

دل کلیم دران طور شوق در غش بود — خلیل وصف پروانه جز آتش نبود
پی معالجه آتش دل پروانه — مسیح از قدح آفتاب شربت دار
ز بسکه ناله داود رفت و بکوه — لب [illegible] یک عندلیب چون کوه
شکفته تر ز گل آتش طرف گلزاری — رونده تر ز سرشک روندهٔ [illegible]
شعاع لعل و ذهب تلالو گوهر — ز شمع آه غزنی علی فروزان تر
ستاده بر در ایوان قصرها حجابی — بباب عصمت ان خلد پاسبانی
همه قصیدهٔ مرصع نگار در گفت — همه ز صورت خورشید آفتاب [illegible]
ضیا که از رخ شه زد جلوه علی دیده — عیان ز طور سخن شعلهٔ تجلی دیده
بشهر تربت دیده شهریار را — بگلشن علی آباد نوبهاری را
بفردوس شکل مصرع رسول خدا — بوصف ت از ان حسن مطلع کتاب
چو خار زمان جهان شاه من عرف دیده — ز اضطراب امام عجب ور پرسیده
صدای مدح ثنا یک زبان طوطی لال — غلام در که جات عزیز مصر جمال
سبب چه رفت که گشت عارض گلشن تار — نوشته ای جنات تحتها الانهار
همین مکان چنین قصر حضرت شهر آرا — که دولت ز چه سبب تو این جنان [illegible]

شنید شاه نجف

شنید شاه نجف چو که نام زهرا را — ز دیده ریخت بعارض سرشک چو دریا
خطاب کرد که سنم ان زیارت مانده جدا — ستم علی و ولی ز روح حضرت زهرا
چو حاجیان بچنان صوت کوه عرفات — چو چار پسر دو بپای امام شده
گذشت از در اول چنان امام بشر — حیات [illegible] نگارش حصار ان خوش
رسید در در هشتم بهتر از [illegible] — نکو دیده حسرت بسیر گلزارش
[illegible] دیده یکی تخت [illegible] — بصد [illegible] قصر [illegible] یاقوت
غرض ز وصف چنان قصرها [illegible] — زیاده از دل لوح و از زبان قلم
نکو [illegible] نور بخش [illegible] — صفا [illegible] چو [illegible] علی
[illegible] — [illegible]
ستاره در [illegible] آفتاب — گشته [illegible]
کرشمه [illegible] — پر [illegible] دختر سلیمانی
همچون ز خواب [illegible] ز شوق — از ان شراب [illegible] ز ریاض [illegible]
فتاده دیده ان حور [illegible] — [illegible] صحیفه [illegible]
کمان ابروان [illegible] کعبه [illegible] — [illegible] حضرت زهرا

شنیده چون اطفال او ز سوز و داغ — شام تعزیه پروانهای بپای چراغ
بروی سینه ز هر گل غنچه چمن — فتاده بلبل گلزار دین حسین و حسن
و گشته ز تپیدن بچه سینه او — [illegible] گل [illegible] دهان سینه او
شنیده ام که در آن دم جناب حیدر [illegible] — سه پسر [illegible] شیر خدا
ز بسکه [illegible] حضرت حسین و حسن — دو دست خویش بردن [illegible]
بکردن حسنین [illegible] — گرفت [illegible]
از اشک دیده [illegible] — چنانکه [illegible] ره دیده [illegible]
ز بسکه ناله روان شد جناب [illegible] — رسانده [illegible] غیب این ندا بگوش [illegible]
که یا علی حسنین [illegible] — [illegible]
اگر چه [illegible] گفتارم — [illegible] نقش تازه دارم
اگر چه [illegible] — [illegible]
اگر صحیح بود دل [illegible] باشد — وگر ضعیف بود [illegible]
شنیده ام که دم مرگ حضرت زهرا — [illegible]
که [illegible] — [illegible] قرآن

چرا که حسرت

چرا که حسرت کف ز تو بدل دارم — ولی چه چاره کنم یار دل کباب دارم
اگر چه دیده ز روی تو شد [illegible] — رسید ز لطف تو بر گوش جان کلام حسین
پی زیارت زهرا شده الهی — که در بر سر قبرش ز خستم کوتاهی
بصبح و شام دران روضه [illegible] — بظهر و عصر دران [illegible]
[illegible] گشت بتوصیف کرد کار محمد — نوای بلبل گلزار [illegible]
دران زمان که شد لائقی [illegible] دیده — ز هجر فاطمه [illegible] پاره جگر
ز بسکه موج سرشک غش [illegible] — چراغ خانه خود را ز چشم مردم کرد
چو غنچه [illegible] تخته پاره [illegible] — بروی تربت زهرا بهانه کرده [illegible]
صباح و شام چنان [illegible] — [illegible] دیده باز دران ره بانتظار [illegible]
بجا نزد روز با اطفال [illegible] — بروی تربت او شمع آه آتش بار
بشمع تربت زهرا امام جن و بشر — چو شمع تعزیه [illegible]
ز بسکه از دل پر درد گریه [illegible] — بروی تربت زهرا فتاده [illegible]
عیان [illegible] — [illegible]
چو قصر و باغ [illegible] — دران ریاض [illegible]

دمی در وجود کهت گشت عیان | سلام من بجناب محمدی برسان
پس از سلام بگو گفت سید [?] | که روز بازوی دین تو او شد دلدار
بگوی پشت علی سپهر از غم تو | شکسته است به چه حزن ماتم تو
بگو چه از تو نهاده است در جهان آرام | زمین بکانه زین و نه با چشم اکام
چو تاج تخت تو برباد شد و قوم ظلام | برون نگه دگر و ز الفقار سر نیام
بگو نشسته بغم بوتراب کربان است | تمام خانه آب و خاک ویران است
زمین اگر به تو چه رسیده ای زهرا | بدل بگیر و مرا همچو آن برای خدا
چرا که رحمت ایام راندی تو | ز درد و جوع پی رنجها کشیدی تو
بروز یاری امداد طفلها کردی | بشب نشستی و تا صبح گریه ها کردی
کشیده تو پی رنجها کنار من | چو مرغ [?] گمشوی در آشیانه من
بهم چو راز درون آن [?] | چنان در دو فراق و درد داغ جان کوفت
نهاده پا چو ازان حجره مرتضی بر در | نگه [?] روح جناب فاطمه بر
ولیکن اندر جهان بهر دین بازگشت | ولی چو یار شد از دیده زندگانی ما
چو این شد ده جنود حضرت زینب | دریده جامه طاقت بتن ز جوش تعب
کشید از دل پر درد ناله و فریاد | بگریه گفت ز هجر ز خیمای تو داد
هنوز ماتم زهرا ایس [?] | هنوز تازه غمت ز سینه ها پیداست
هنوز جور و جفای گشته از جوش گشت | هنوز هست کنارم ز خون [illegible]

نهاده دو تو دگر بار درد بر دل ما | کشیده تو بالای داغ داغ چرا
پس ان غریق محیط تعب بسوز درون | خطاب [?] این نوع باز [?] کردون

بشرح حسن بکن طاقت بیانم نیست | زحال او همه سرم ماری زبانم نیست
چگونه شرح نمایم غم حسین و حسن | چسان شمار کنم حسرت غم [?] حسن
چگونه شرح دهم حال زینب و کلثوم | چه نوع بسر کنم از الم سکینه مرحوم
رود بشت [?] اثر ریاض چمن | شکوفه پوش [?] کفن
کفن [?] رواج [?] | بهرم [?] شمع کافوری

مرا بپیش تو گذشت دردی که حیس | شکسته است بیار تو [?] جو سنبل
بسوی [?] بهشت بعویار [?] تو | [?] مرغ [?] آشیان سینه تو
مگوکه دل ز طریق وفات برکندم | بجلد [?] باز ز رو بندم
مگو که لاله باغ بهشت در نظر است | کنار جای تو از رضاب [?]
مگو که سرو جیابان خلد در نظر است | خدا گواه که رفت زیار دل [?]
مگو که فاطمه بشه رواق سوی چمن | چه باغ لاله بود و داغ [?] من
مگو [?] چشت بجانم [?] | ز او چو زلف پریشان دیدم [?]
دلم ز تو [?] آرزوی حور و قصور | ولی ز جنت کوی تو [?]
بیا فدای تو ای [?] | ز روی لطف سرم را بگیر بر سینه
که آرزوی چنین وقت آفرین است | چرا که قابض ارواح [?]
وصیتی تو دارم اگر چه بی ادبی است | ولی [?] نباید [?]
دمی وداع [?] | فدای جان تو جان تو و حسین و حسن
مباد آنکه تو بعد رفتن ما در | شکوفه چمن باغ [?]
مباد آنکه زندگی [?] از [?] | ز بعد من [?] گلشن [?]

مباد آنکه نشیند درین جهان غرور | عجب ز غم [?] پرورده نور
غمین کند دل شان [?] | ماه بر من [?] شکسته [?]
کسی نظر نماید بروی شان خیره | مباد [?] روی شان شود تیره
یکنند [?] پا سر و پای [?] | جه خورده [?] شراب [?]
همین بس است که دلگیر [?] | غزال [?] شیر [?]
ز فرقتم دل کلثوم [?] | خدا گواه [?]
دمان دو [?] ز [?] | [?] پریشان [?]
کسی ز گریه [?] شان | چو داغ تازه سیاهی [?]
وصیت دگرم آنکه بعد [?] | [?] زیارت [?]
[?] فرقت تو [?] جان | بس [?] داغ تو [?] جان [?]
دگر اگر [?] ترک [?] | مرا حلال [?] دست [?]
چو کرد شرح وصیت [?] | رسید نوبت قول [?]
بگریه گفت [?] سپهر [?] | گل [?] بهار [?] درد [?]
وصیت تو [?] آوردم [?] | ولی وصیت [?] شنو [?]

خروش شد زجهان شمال زارش   کشت ... عندلیب گلزارش
زباده رشک شکفته غنچه چمنش   فرو فکنده سر پرورده ریاض چمنش
ستم گروه زبی سنی جهان عسر   شکست ساغر صهبای ساقی کوثر
روان شده چون دو ... در صدفش   غروب برج علم گشته کوکب شرفش
نزول کرده ... سبز ... قضا ماهش   عروج کرده سوی عرش کبریا ماهش
کشیده ناله ز ... ... ان فرزانه حرم   بروی سبز ... ... زنجهای ستم
غبار حادثه افکنده چادرش بر سر   کسی نظر نکند ... ... چه خبر
ازین زیاده بیان کلام بی ادبی است   چرا که شرح سخن ... ...
ز بسط و قصه ... ... زبان بود   غرض معاندی ... ... بود
همین بس است ز کردار آن جفاکاران   ... ...
روایت است همچون ... ... بود   ز ضرب ... ...
قران نمود از آن ظلم کلشن قدرش   هلال گشت ز ... ... برش
ز بسکه ریخت ... ...   زبس گریست در آن آشیان شام و سحر
چشید قصه ... ...   رسید موسم ... ...

خضف تعزیه ... ...   این ... ...
واقعهٔ ذات سیدة النسا   من کلام آقا محمد تقی ... ...
دگر هلال نمود از فلک محرم   ... ...
هلال آمد و بر شهر دل شکست آورد   کلیه ... ... آورد
وزین کلیه در باغ ... ...
ز ... ... قیام   ... ...
... ... فوج فوج   گرفته ... دهقان باغ ... ...
خبر رسید ... ...   زناله ... ... آورد
بگو بیاد ... ...   بده تو منصب ... ...
... ...   زناله ... ...
بعندلیب بگو ... ...   خموش باش ... ...
بگو بناله که ای ... ...   رسید وقت غم ... ...
اگر بماتم او ... ...   ولی درین غم ... ...
چرا که ماتم او ... ...   از آن طبقه ... ...

چوگشت چشم جهان ... ...   یقین نمود ... ...
فکنده بال ... ...   ز ضعف دل ... ...
طلب نمود ... ...
نظاره کرد ... ...   گرفت ... ...
... ...
چو دید حالت زهرا ... ...
خطاب کرد ... ...   چراکه ... ...
... ...   علی ... ...
بگو دمی ... ...
اگر چه حال ... ...
ولی توقع ... ...
چوگشت ... ...
... ...
خطاب کرد ... ...

شنیده دیده ... ...
... ...
... ...
... ...   رسید ... ...
همان حریم ... ...   همان ... ...
... ...
در آن زمان ... ...
... ...
... ...
در آن زمان ... ...
... ...
... ...   رسید ... ...
کشید آهی ... ...
... ...

جواب کهف از ایشان بمن بگفت کلیم   حدیث ... ز ذریه رسول الله

بگفته زاده حیدر زکین شهید شده   قتیل ظلم نه بر تیغ و نیزه شهید شده

برهنه ام [illegible] سیر و تاب بام   نه از یمین شد رین دیار مقام

نه ماه کم شده اند و درین جهان باشند   جز این که از ایشان [illegible]

رسد که سیری از ایشان [illegible]   برای کشتن طفلان بر دل [illegible]

ز خواب خیزد و همراه ان [illegible]   برو بجنت یعقوب آل پیغمبر

سلام من برسان [illegible]   بان جناب [illegible] ماتم را

بگو که [illegible] باب توئیم   نهال العطش [illegible] کباب توئیم

[illegible] کام   بهر دیار [illegible]

بهر زمین [illegible] کشید پا   تمام صف [illegible] عزا

غرض چه گویت از زحال [illegible]   چه حقه تو بستر [illegible]

برو بدست امام زمان [illegible]   بابت [illegible] دل [illegible]

چو یافتی شرف [illegible] احمدی   بحکم [illegible]

کنون بوعده موسی [illegible] سلمان   [illegible] حیدر ان

روایت

روایت است ز جان و دل [illegible]   بامر حضرت علی [illegible]

تمام قوم عزیز از ضلال برگشته   عزیز مصر ره رسم احمدی [illegible]

چو یافت [illegible] که [illegible]   بحقه او [illegible]

همین [illegible] آفتاب [illegible]   محمد عربی [illegible] سالار

[illegible] العطش   بحق صدق [illegible]

[illegible]   بپاره جگر مصطفی [illegible]

[illegible]   بخون [illegible]

بحق [illegible]   بحق زلف پریشان [illegible]

[illegible] کربلای حسین   بدختران ستمکش [illegible] کربلای حسین

حرم تعزیه داران [illegible]   ببخشی از کرم خویش [illegible]

[illegible] طوف [illegible]   مقیم [illegible] کشته [illegible]

چه [illegible] ذاکران حسین   چو در مقیم [illegible]

[illegible] خم [illegible]   [illegible] تعزیه داری [illegible]

[illegible] خود حسین   [illegible] گریه ماتم [illegible]

چو در تیره شب سیه پوشی زمان   نظر نمود [illegible] دیده [illegible]

بخویش گفت چه شب بسی بود عجب   [illegible] اول شب

اگر شب است چرا گشته آفتاب عیان   دگر [illegible] تیره [illegible] جهان

چه [illegible] چهار [illegible] آمد   چه [illegible] آمد

رسید [illegible] غم [illegible]   فغان کشید [illegible]

[illegible]   فتاده [illegible] گوشه [illegible]

[illegible]   غم فراق [illegible]

[illegible]   روانه [illegible]

[illegible] خون می   [illegible] خون می

یکی [illegible] روشن [illegible]   ز [illegible]

چو لاله [illegible] داغ [illegible]   ز فرط [illegible] چو سرو [illegible]

نشسته دید [illegible] جوانی [illegible]   طبیب [illegible] شربت [illegible]

[illegible] زنجیر [illegible] زان   چو [illegible]

چو آفتاب [illegible]   چو [illegible] شمع [illegible]

ازان نشان

ازان نشان که بخویش [illegible] کلیم   روانه گشت [illegible]

سلام کرد ازان [illegible] سوال   [illegible] خورشید [illegible]

تو ای [illegible] که یعقوب آل [illegible]   تو ای که [illegible]

توئی که باب حریم [illegible]   توئی که غنچه [illegible] آب [illegible]

توئی که [illegible] شفیع روز جزا   توئی که [illegible] دین احمد [illegible]

توئی که روح رسولان [illegible]   برای این سر [illegible]

کان [illegible] برای دین [illegible]   ازین [illegible] کان [illegible]

سوال کرد از [illegible]   که ای عزیز [illegible]

جواب گفت که ای [illegible]   [illegible]

عیان [illegible] حضرت موسی   سر [illegible] حضرت [illegible]

همراه [illegible] ابراهیم   تمام دیده [illegible]

[illegible] بهم   [illegible] غم رسیده [illegible]

چو [illegible]   چو چشم غم زده [illegible]

سوال کردم از ایشان [illegible]   [illegible] که خون [illegible] دیده [illegible]

بریده دست تشنه بی‌نوا کوتاه کن / برو ز حشر تو فکر جواب [illegible] کن
کاری مکن که رو به رسول خدا نهم / هر تیر ناله بود در کمان بنهم
جوان شنیده‌ام از آن بی‌پناه [illegible] / سر مجال لب نه فغان خود مکنید [illegible]
رو در [illegible] از فغان خویش [illegible] / ز خواب دیدن آن اند به پدر [illegible]
محسن [illegible] رسول محمد [illegible] / بر شیر [illegible] که چو چیده [illegible]
بحق موی پریشان مادر حسین / بحرمت [illegible] محسن [illegible]
بآه و سینه سنگ عترت [illegible] / بحرمت [illegible] عابد بیمار
بحق [illegible] کتاب [illegible] / که در ظهور تو [illegible]
زمین مقدم او چشم ما منور کن / لوای [illegible] و مظفر کن
چنان کن از کرم [illegible] کار جهان / [illegible]
علی الخصوص [illegible] سامان / [illegible] غرامت [illegible]
باین رسید که مستغرق ثواب شوم / باین رسید که [illegible] نا [illegible]
[illegible] که [illegible] نقصی / بشو به بجز کرم ما [illegible] نقصی

و تعزیت [illegible] امام حسین
زبان حال [illegible]
من کلام آقا محمد تقی بروجردی [illegible]

بگریه آن گل خونین درون آمد / [illegible] گردن [illegible] و زغم [illegible]
کجاست منزل تو گفتش حرابه شام / [illegible] کجاست [illegible] کفتش [illegible]
[illegible] گرد از [illegible] گفت [illegible] تو / [illegible] گفتش [illegible]
سؤال کرد ز احوال [illegible] / زبان [illegible]
[illegible] زین [illegible] / نوشت [illegible] چشم [illegible]
بگریه گفت [illegible] کجاست [illegible] / بگفتش [illegible] چون [illegible]
[illegible] گفت [illegible] / بگفتش [illegible]
سؤال کرد که [illegible] گفتم [illegible] / [illegible] گفتش [illegible]
سؤال کرد که [illegible] / بگفتش [illegible] دلی [illegible]
زبان [illegible] / [illegible]
ای جده من بغربت [illegible] زارم / من دختر حسینم اما پدر ندارم
[illegible] در کربلا [illegible] / ای جده جان [illegible] بگویم
با من [illegible] پدر ندارم / بی مادرم بغربت [illegible] ندارم
[illegible] قیامت قربان [illegible] / [illegible] شنیده تو [illegible]

جده بجده [illegible]

و کرد چه [illegible] زین [illegible] / [illegible] ثابت [illegible]
[illegible] فغان [illegible] / [illegible] آه عزا
شب از فراق [illegible] / [illegible]
[illegible] / هلال آمد و اول [illegible]
هلال نیست [illegible] / [illegible]
هلال نیست که [illegible] / [illegible]
هلال نیست [illegible] / [illegible]
هلال نیست [illegible] / [illegible]
هلال نیست که [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
درای ناله فغان [illegible] / [illegible] دل [illegible] می‌آید
ندانم [illegible] / [illegible] کاروان [illegible]
[illegible] کاروان [illegible] / [illegible]
اگر نه [illegible] / [illegible]

جده بجده [illegible] / من [illegible]
قربان [illegible] / [illegible]
[illegible] / ای جده جان [illegible]
ای جده [illegible] / [illegible] از تیغ [illegible]
اگر ندیده جده [illegible] / از تیغ [illegible] پرخون [illegible]
قاسم ندیده جده [illegible] / [illegible]
اصغر فتاده [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
خوش آمدی [illegible] / فدای [illegible]
خوش آمدی [illegible] / [illegible] فدای [illegible]
خوش آمدی [illegible] / [illegible]
خوش آمدی [illegible] / فدای جان تو [illegible]
[illegible] / [illegible]

درین عزا بود از خون دل [illegible] رواست | چرا که ماتم شاه [illegible]

روایت است چون [illegible] شاه شهید | [illegible] سینه [illegible]

خطاب گشت [illegible] مقبول | برند جانب مسجد حریم آل رسول

ز جور [illegible] چه بود [illegible] | شوند ساکن [illegible]

روان شدند پس آن [illegible] | به مسجد از ستم [illegible]

کسی نداد [illegible] | چراغ [illegible] آتش بار

فلک [illegible] | نبی نداد [illegible]

[illegible] | برای [illegible] زبان

[illegible] از ظلم قوم [illegible] | غریب وار به مسجد [illegible] مقام

[illegible] | به اهلبیت رسول خدا پرستاری

همین [illegible] | غریب وار به مسجد نزول فرمودند

[illegible] | [illegible] حسین [illegible]

[illegible] | نداد رخصت اولاد او بکار دگر

روایت است چون [illegible] | [illegible] طلب نمود بمجلس یزید [illegible]

چو من شنیده [illegible] | ز جوش درد [illegible]

[illegible] آب [illegible] | بگو ز خون جگر دیده ام [illegible]

[illegible] | میان تشنه لبان [illegible]

بدین اراده [illegible] | [illegible]

بس است خامه [illegible] | زبان ببند [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چرا که [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

چو آفتاب که گردد روان [illegible] | روان شد [illegible]

روانه گشت [illegible] | [illegible]

[illegible]

[illegible]

روایت است [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نوشت خامه مژگان بهر کجا کتاب ‌ ‌ برات لم یطلب زنده کی چو نقش بر آب
بتار جون کال حسرت زسوز پژمرده ‌ ‌ چو غنچه از دل اوراق خویش خون خورده
همه مکند به سبز تا بتشنه لبی ‌ ‌ خزان نمود گل سرنگون بباغ نبی
روان شده زسواد اشک جوالی ‌ ‌ چو فرد از سر شمع دچو داغ آزاد
فشار طوطی نطق تمام از گفتار ‌ ‌ نفس بسینه هر یک چو مرغ آتش خوار
ستاره خشک بجا دیده صغیر و کبیر ‌ ‌ بروی لاله رخان همچو نقش تصویر
چو دید حالت اهل حرم خلاصه ناس ‌ ‌ خطاب کرد بسوی برادرش عباس
فدای دیده گلزار زینبان بی آب ‌ ‌ فشار از عطش از پاکیزه زاده
بره این همه و همچنان چو زتاب شده ‌ ‌ ز بس گریسته از بهر آب آب شده
برو تو در عقب خیمگاه بکن چاهی ‌ ‌ بسوی آب که بهر سکان راهی
غرض که حضرت عباس با دو چشم پر آب ‌ ‌ بکف گرفت کلنگ و رانده شتاب
بنام نیک اسدیست بیر ا م ‌ ‌ نشست دارث حیدر بجعفر بیرالم
هر کلنگ که عباس میزد بر سر خاک ‌ ‌ کشود رخنه آهی زخاک بر افلاک
نظر چو سوی سکینه بچشم تر میکرد ‌ ‌ بجاه رفت ز بس خاک غم بسر میکرد

سری که بوسه بر آن سینه جهان گوی ‌ ‌ بریده اش زنش و برسنان گوی
بکاکلی که نهالی بپای بر زنجیر ‌ ‌ شده زخجالت تو اش خار شخاری
دگر ز همه همه محشر و بین خاری ‌ ‌ بار ستم چه نمودی باین جفا کاری
دگر اسیری ابر سپاه گینه چرا ‌ ‌ لب شام ماندن ماه رزاد مدینه چرا
از این زبانی بشرح سخن توانم نیست ‌ ‌ زبان شاه قلم قوت بیانم نیست
چون بس بست در بجا سخن که سینه ‌ ‌ چراکه مانده زبانم درین عزا از کار
بزرگوار خدایا بکشته گان غمت ‌ ‌ بسر نثار کنان تو در ره حرمت
به دیده خواید ز شوق طاعت تو ‌ ‌ بسینه چو محضر عبادت تو
بعاشقی که فشاند به سجده تو بخاک ‌ ‌ بان دلی که نهاده است شمع در فلاک
بجانی که به درد تو کرده خو چسپان ‌ ‌ پی خدنگ غمت نیست زخم تو خندان
که صبر ده ببلا و فرح ببلا ‌ ‌ مباد شکوه دهد بیغ آل باد فنا
کن و تعزیه داران و دوستان حسین ‌ ‌ بخش از کرم خویش شیعه ثقلین
خصوص سکه درین باب قری دارم ‌ ‌ بصر و داغ درین شرح محضری دارم
که گر کم شیاطین نفس خویش رها ‌ ‌ زاه تعزیه داریم شهاب آه عزا

زسهراب مران جاه انجبین بر پیش ‌ ‌ زشرم تشنه لبان بود در زمین در پیش
بره این ز دست رسن باز چرخ بی بنیاد ‌ ‌ عزیز مصر شهادت چسان بچاه فتاد
چگویم از ستم این فلک بان روز ‌ ‌ غرض بچاه فرو رفت لیف حیدر
اگرچه جوان بچه از دیده تر شد میر پیش ‌ ‌ ولی برای رضای برادرش در پیش
بمنور مهر شجاعت غروب در چه تنگ ‌ ‌ شاد یونس آل علی بکام نهنگ
فلک شکست از آن فال ابر تشنه شد ‌ ‌ چراکه کرد بجمله از ارکنون در چاه
خلاصه حضرت عباس دیده گریان ‌ ‌ بجسم چاه چو آب حیات گشت روان
بهانه زنک در راغ آب زلال ‌ ‌ ده یار حضرت عباس یافت چاه وصال
تمام عترت آل نبی صغیر و کبیر ‌ ‌ نوند بر سر آن چاه حلقه زنجیر
زنان اهل حرم با دو غصه کباب ‌ ‌ ز وعده داده با طفال خویش وعده آب
ز سوز اه همه کودکان تشنه لبان ‌ ‌ بد و در چاه نشسته چو دیده و مژگان
خطاب کرد سکینه با ضطراب تمام ‌ ‌ بسوی خاهر مسکین که بود فاطمه نام
بدیده حسرت دگر یه غم دارد ‌ ‌ بیا به بین که چه خاک غم به جانم دارد
همه بگیر خراب طفلها را آوده ‌ ‌ بروی چاه تمامی بخاک افشانده

واقعه چاه کندن ... شمی که سینه پر داغ از جهان ‌ ‌ دهد عباس علیه السلام
ز کلام آقا محمد تقی رسیده مری از تشنه گان ز آمده بر روی جهان اخر

محرم است دمحوی از زیر عین ‌ ‌ چراکه دیده ولب تشنه کان بر آب شکار است
محرم امد و وقت است که بر شده ‌ ‌ بهار تعزیه را باز وقت نیسان شد
محرم امد و دیده ها گشود هلال ‌ ‌ ز بهت شهر مصیبت بر است استقبال
بکو هر دو چشم از محیط پنهان شد ‌ ‌ برون بریز همان موجه از سینه
با بر دیده بکو چند مانده غافل ‌ ‌ ببا ببر گر بخود ترا بهر ...
در تشنه اند اسیران کربلای حسین ‌ ‌ گرفته از دو طرف دامن ولای حسین
به این برای حرمش زنجیر چه تا بی ‌ ‌ ده چاه سکینه از دست چرخ خونالی
فلک نظاره کند ای چه بی باکی ‌ ‌ به بین رسیده بکی کارش از ز بی
ده خضر راه بدایت نفر شط فرات ‌ ‌ زخاک تیره که جستجوی آب فرات
ده ... تشنه ‌ ‌ بکام چشمه هر که لب تشنه
رسیده ... برای جرعه آب ‌ ‌ ده چشم شاه جگر تشنه به جوی
... ‌ ‌ از العطش نفس امد چه خون در ...

سری که در لعل نشست نور عین | [illegible] تمام تو ز حسین کن [illegible]

گرفته ظلم و جفای تو عرش [illegible] | چه گوی تو نه دانی [illegible]

ز جوش گریه حضار انعین شیره | [illegible] چون سنگ [illegible]

پس از تمامت بیماران سزای عذاب | نظاره میکرد سوی [illegible]

هر آنچه رفته [illegible] | چرا که رفته جفای بگو چه چاره دیگر

فغان [illegible] | اگر تو راست بمن حجتی بکن اظهار

چو این شنید ز زندان [illegible] | جواب گفت چه حاجت [illegible]

ولی بسوی تو [illegible] | اگر تو را [illegible] چشم خونبارم

دهی اجازه که گریم عزای شاه شهید | ز [illegible] دیده شوم آبیار [illegible]

چرا که فرصت ماتم نباشد در راه | گره شده است به لبهای خسته ناوک

دگر زنان بنی هاشمی که در [illegible] | بگو [illegible] عزا را که [illegible]

کنی مرخص‌شان کز ره وفاداری | کنند آل علی را [illegible] عزاداری

[illegible] | پر از سرشک چشم [illegible] خونبهای حسین

تمام اهل حرم را کنون مرخص کن | برای تعزیه جایی [illegible] کن

چه دل بود که برای حسین نگردد خون | کدام دیده که [illegible] جیحون

حسین کدام حسین نور چشم پیغمبر | حسین کدام حسین نور دیده حیدر

حسین کدام حسین سرو گلشن زهرا | حسین کدام حسین لاله ریاض وفا

برادر حسن و [illegible] پاره جگر | بگو حسین و [illegible] کربلای دگر

بدار گوش و [illegible] | چرا [illegible]

روایت است چنین اهلبیت شاه شهید | [illegible] تعزیه کشتند شمع بزم امید

همه چو سوسن و آزاد [illegible] | [illegible] همه در غل و زنجیر

ز لاله زار دل [illegible] | برای تحفه [illegible]

کشیده صف [illegible] | [illegible]

ز [illegible] دو چشم خونباران | ز اشک [illegible]

گرفته [illegible] | [illegible] پدری و [illegible]

ز سوز [illegible] چشم [illegible] | بخون نشسته ز غم [illegible]

چنان [illegible] | [illegible] گذشت [illegible]

گرفت [illegible] | [illegible] چشم [illegible]

دگر دمی که شود مجلس عزا بر پا | در آن زمان [illegible] بنالند بلبلان عزا

[illegible] لطف نوازی دل غریبان [illegible] | [illegible]

[illegible] ماتم [illegible] | سپاه تعزیه [illegible]

بده [illegible] که ما ببر گریم | فضای ماتم [illegible]

سری که بزم مصیبت از آن بپا باشد | [illegible]

خطاب کرد یزید [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] زن و مرد [illegible]

چو این نوید [illegible] شام رسید | [illegible] ماتم [illegible] شهید

چو عورتان بنی هاشمی خبر گشتند | [illegible] نوای غم [illegible]

ز دل [illegible] | چو زلف خویش [illegible]

سرای تعزیه [illegible] | بسوی [illegible]

برون ز خانه [illegible] | [illegible] خانه ماتم [illegible]

غرض ز دود دل اهلبیت [illegible] | [illegible]

از آن طرف [illegible] | ستاره [illegible]

تمام چون [illegible] حسرت [illegible] | چو غنچه از دل [illegible] خویش خون

بچشم [illegible] | ببین گریه چو یعقوب [illegible] بهر پدر

سوال کرد [illegible] | [illegible]

جواب گفت [illegible] | [illegible] حسین [illegible]

[illegible] | برای تشنگی [illegible]

[illegible] | برای [illegible]

نگاه کرد [illegible] | [illegible]

یکان یکان [illegible] | [illegible]

در آن میانه چو گردید نوبت زینب | [illegible] رسول عرب

بگریه گفت [illegible] | [illegible] جفای تو [illegible]

منم [illegible] | منم [illegible]

منم [illegible] | منم [illegible] برادر [illegible]

منم [illegible] | منم آمده [illegible] شام

منم [illegible] | منم [illegible]

یکی کز چو نور نیزه در شب داج
بدیدم چشم زدن شد کباب سراج

یکی افتاده شده [illegible] حیا
یکی زهره زدوران مرتضی زهرا

بجرمت [illegible] سر کش
یکی تشنه لب [illegible]

[illegible] شیعه و [illegible]
با برو[illegible] حسین شهید تشنه جگر

بکن رهین خلایق تو ذاکرش [illegible]
[illegible] رحمت خود ساز نوحه خوانش [illegible]

علی [illegible] نقی [illegible]
[illegible] عصیان خود چو شب سیاه

توقع [illegible] که بعد [illegible] قضا
رضا کنی دل او را ز لطف قبر رضا

از آن [illegible] رسانند سلام [illegible]
چو آه [illegible] رضا [illegible]

واقعه تعزیه گرفتن محرم آمد و عیش جهان حرام نمود **اهل بیت** [illegible]
در شام بی لوای ماتم آل رسول شقه گشود و **کلام [illegible]**

ز آه سوختگان باز دل کرفته عالم
همای تعزیه آمد چتر بر سر عالم

بزیر قاف الم رفت [illegible] کامی
نمانده است [illegible] عیش [illegible]

درین [illegible] نو [illegible]
[illegible] واه [illegible]

[illegible] ز کر فراق [illegible]
درین قضیه [illegible] دلم [illegible]

تو خود ز حال [illegible] پر تم خبر داری
که [illegible] من بی پدر پرستاری

چو [illegible] بر [illegible] غم
علیل و زار [illegible]

چه مدعاست [illegible] غریب [illegible]
ز غربت [illegible]

جواب داد با او زینب ستم پرور
[illegible] بیا [illegible] غریب [illegible]

مذا[illegible] که حقیقت [illegible] نظر دارد
که زاد [illegible] چشم [illegible]

[illegible] این راه را [illegible]
که بوی [illegible] این غربت

ز حال زار تو ای [illegible] پدر خبر دارم
ز فرقت تو [illegible]

ولی چه چاره نمایم [illegible]
ز حالت پدر [illegible] قرار [illegible]

تو نیز با غم هجران [illegible]
ز درد بی پدری [illegible]

خطاب کرد [illegible] سکینه [illegible]
زبان گشود دگر بر [illegible]

که ای [illegible] سکینه من
فرید [illegible] در سینه من

چو [illegible] زهم جدا باشیم
ز [illegible] مبتلا باشیم

خوشا [illegible] تو نور دیده خود
که [illegible]

من از فراق تو با [illegible] چاره کنم
[illegible]

بیا که وقت [illegible]

[illegible] بی رود [illegible]
[illegible] چشم فراق [illegible]

برای ماتم آل رسول در صحرا
[illegible] خیمه [illegible]

نظر [illegible] این گلشن [illegible]
[illegible] فراق [illegible]

ز دست [illegible] ستمهای [illegible] کینه
[illegible] داغ لاله [illegible]

[illegible] دل [illegible] شاد
[illegible] بیتاب [illegible]

بنفشه [illegible] سیه پوش [illegible]
چراغ [illegible] ازین [illegible]

ز اشک دیده نرگس [illegible]
[illegible]

[illegible] سرو
[illegible] خاک [illegible]

ز خار خار مصیبت [illegible] گل
نشسته با دل پر خون [illegible]

ز دست [illegible] ستم [illegible]
بباغ [illegible]

[illegible] چادر شب بر باغ
بباغ تعزیه [illegible] داغ

ندیده است درین باغ دیده ایام
بغیر لاله [illegible] بغیر لاله [illegible]

[illegible] باغ حرم [illegible]
[illegible] تشنه کان [illegible]

بغیر ماه نو [illegible] افگار است
[illegible] چشم [illegible]

بیا [illegible] وقت وداع عترت [illegible]
[illegible]

روایت است [illegible] کوکبان بلا
[illegible]

گهی [illegible] مقام راز و نیاز
گهی ز آتش تب [illegible]

گهی ز شعله [illegible]
گهی [illegible] فاطمه [illegible] آب

گهی [illegible] کشیده آه و خروش
ز [illegible] گهی فاطمه [illegible]

گهی [illegible]
گهی کشیده فغان [illegible]

ز [illegible]
ز اشک چشم [illegible]

کباب دیده [illegible]
[illegible] دیده [illegible]

خطاب کرد بخواهر سکینه مضطر
[illegible] غریق الم [illegible]

شوم فدای تو [illegible]
[illegible] غریب [illegible]

ازین دیار [illegible]
[illegible]

فلک [illegible] دارد
[illegible] هر [illegible] دارد

غرض مصیبت [illegible] چاره کنم
[illegible] چاره کنم

مصیبت [illegible] فلک
[illegible] فلک

